

פרוטוקול ישיבת מליאת המועצה ה-8 מן המניין לשנת 2025

שהתקיימה ביום שלישי, י"א באב התשפ"ה, 5/8/2025

משתתפים:

חברי מועצה:

מר אלעד ארזי	-ראש המועצה
ד"ר לורן אבישר-אביטן	-חברת מועצה
מר צחי אוזן	-חבר מועצה
גבי מרים אלגרבל	-חברת מועצה
גבי ברוריה אליעז	-חברת מועצה
גבי מירית בן אשר	-חברת מועצה
ד"ר ענבר כהן	-חברת מועצה
פרופ' עופר לוי	-חבר מועצה
מר יוסף ניסן	-חבר מועצה

סגל:

עו"ד מיכל זלכה	-יועצת משפטית
מר שמואל לביא	-מבקר המועצה
גבי יעל חמאוי	-מנהלת המתנ"ס
גבי זהבה הראל	-מנהלת מחלקת חינוך
גבי שירי בן שחר	-מנכ"לית המועצה
מר דרור קראונוני	-מנכ"ל החברה לפיתוח בני שמעון
אלון קוברסקי	- מנהל פיתוח עסקי בני שמעון

על סדר היום :

1. אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 7-2025:

- 1.1. אישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין – יוני 2025 בנושא אישור צו הארנונה.
2. אישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין – יולי 2025 לאישור דירקטורים לעידן הנגב.
3. דיווח ראש המועצה.
4. ועדת הנחות – עדכון.
5. **עדכון תב"רים:**
 - 5.1. הגדלת תבר 443 תכנון ב 150,000 ₪ במימון קרן לעבודות פיתוח תקציב מקורי 120,000 ק.ע.פ. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל 270,000 ₪.
 - 5.2. פתיחת תבר 453 – חיזוק אבנים במבנה חטיבה צעירה על סך 250,000 ₪ במימון קרן לעבודות פיתוח.
 6. הצגת עידן הנגב – סטטוס ותכניות לעתיד. מציג דרור קראווני, מנכ"ל החברה לפיתוח בני שמעון.
 8. שאילתות.

פ ר ו ט ו ק ו ל

אלעד ארזי: טוב, חברים, אז אני פותח את ישיבה מספר 8 לשנת 2025.

סעיף 1 - אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 7-2025

אלעד ארזי: קודם כל נאשר פרוטוקול ישיבה מן המניין, ישיבה שביעית תב"ע 25. כולם מאשרים? כולם?

החלטה: המליאה מאשרת את פרוטוקול ישיבה מן המניין 7-2025 פה אחד.

1.1 אישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין – יוני 2025 בנושא אישור צו הארנונה

אלעד ארזי: אישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין, 30 ביוני 2025, אישור צו הארנונה, כולם מאשרים? כולם מאשרים.

החלטה: המליאה מאשרת את פרוטוקול הישיבה שלא מן המניין – יוני 2025 בנושא אישור צו הארנונה

פה אחד.

סעיף 2 - אישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין – יולי 2025 לאישור דירקטורים לעידן הנגב

אלעד ארזי: ואישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין, יולי 2025, לאישור דירקטורים לעידן נגב. כולם מאשרים?

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: כולם מאשרים.

* מדברים ביחד.

החלטה: המליאה מאשרת את פרוטוקול הישיבה שלא מן המניין – יולי 2025 לאישור דירקטורים לעידן הנגב פה אחד.

סעיף 3 - דיווח ראש המועצה

אלעד ארזי: טוב, אני מתחיל בדיווח ראש המועצה.

יוסי ניסן: עופר מתנצל, הוא מאחר בכמה דקות.

אלעד ארזי: כן, כן, הוא אמר לי. טוב, דיווח ראש המועצה. טוב. אנחנו בישיבת מליאה מסכמת של חודש יולי, חודש תחילת הקיץ, יציאה לחופשה של בתי הספר וחופש גדול. אי אפשר להתחיל את הדיווח בלי להרחיב טיפה על הסרטונים והתמונות מעוררי הצמרמורת שראינו השבוע. ממש שואה בת ימינו. עשרות אחים שלנו עדיין בשבי של האכזריים שבאויבים, וגם בערב הזה, כמו בכל שעה, אנחנו לא שוכחים, ואת אחינו אנחנו מבקשים. המחויבות המוסרית שלנו כמדינה וכעם היא להשיב את כל אחינו ואחיותינו הביתה, החיים לשיקום, והמתים לקבורה ראויה. בתוך כל אלה אנחנו ממשיכים בעשייה שלנו, במורכבות שאיתה אנחנו, מה שנקרא כבר התרגלנו להתמודד, אז אנחנו ניכנס קצת לעדכונים לגבי העשייה מאז ישיבת המליאה האחרונה. אנחנו בסיום תקופת הקיץ ביישוב, קיץ יוצא מן הכלל, מלא בחידושים ובעשייה מבורכת. קייטנות, אירועים, טיולים ופעילות לכל הגילאים. בד בבד, אנחנו מכינים את שנת הלימודים הבאה, שיפוצי קיץ בבתי הספר ובמרחבים הציבוריים, עבודה עם הצוותים במוסדות החינוך, הכנת תוכניות חדשות ופעולות ערכיות לשנת הלימודים הקרובה בתחום הפורמלי והבלתי-פורמלי. בלהבים החינוך בראש וזו לא רק סיסמה, ותכף זהבה ויעל תצגנה את הפעילויות ואת התכנונים שלנו. איכות חיים ואיכות סביבה בלהבים. אז הושלמה הצבתם של 6 שלטים דיגיטליים ברחבי היישוב. השלטים מציגים עבור התושבים מידע עדכני בצורה נגישה, נוחה, ונעימה, תוך שמירה על איכות הסביבה. בנוסף, אנחנו שמחים לאפשר גם לעסקים המקומיים והקטנים לפרסם, מתוך מטרה לחזק הכלכלה המקומית. במהלך החודש עדכנו והפעלנו מצלמה חדשה ביישוב, סמוך למקסיקני, לצורך זיהוי רכבים החונים בשטח אדום-לבן באזור המרכז, כשעד היום ניתנו?

שירי בן שחר: 52 החודש, ועוד- רק באוגוסט 52, אנחנו ב-05 בחודש, ו-360 לדעתי ביולי. זה מה-10 בחודש.

אלעד ארזי: כן.

מירית בן אשר: וזה הכל מהמצלמה?

אלעד ארזי: הכל מהמצלמה.

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: צריך לזכור שהשיטה פה, הגבייה היא כנראה תהיה יותר מורכבת. כי זה נשלח לאנשים בדואר, שזה לוקח זמן. אנחנו עשינו פרסום מאוד אינטנסיבי בתוך היישוב

שירי בן שחר: ככה זה בכל הרשויות.

אלעד ארזי: נכון, נכון.

ענבר כהן: נכון.

זהבה הראל: לא, אבל לא שמים על האוטו? אנשים לא יודעים? זה מצליח.

אלעד ארזי: לא, זו מצלמה.

זהבה הראל: אה, אז לא יודעים.

ענבר כהן: זו מצלמה.

אלעד ארזי: טוב. ועדת איכות הסביבה נפגשה החודש. דנו בין היתר על פרויקט מערכות ההשקיה, על פרויקט מתקני משחק ביער מדינות גרמניה. אנחנו נציג את זה בקרוב. אנחנו מחכים לסיום גיוס הכסף של קרן קיימת, אבל אני כבר יכול לומר לכם שאנחנו הולכים פה פרויקט של כמעט 2.5 מיליון שקל, שהכל מתורם של קק"ל. ושוחחנו על עיקור וסירוס חתולים ביישוב, ועל הקמת יער קהילתי בשיתוף קק"ל. אני אגיד מילה על הגינון בלהבים. אנחנו יודעים לליקויים בתחום הגינון, אנחנו מטפלים בהם במרץ. במרץ, אני באופן אישי מעורב בזה יום-יום, הולך פה עם נעלי ספורט ביישוב, ומטפלים בכל הנקודות הבעייתיות. החלפנו את מנהל הגינון היישובי, את איברהים, שעזב, אחרי, באמת, שהוא מילא פה 20 שנה תפקיד, ובצורה טובה ונאמנה, ובאמת צריך לשבח אותו על העשייה שלו. והחלפנו בחור חדש שהוא לומד ומתקדם. והבאנו יועץ, גם שיחזק אותו,

ענבר כהן: איך קוראים לבחור?

אלעד ארזי: חגי. והוספנו כמה עובדי גינון, ואנחנו היום כבר עומדים על 15 עובדי גינון. ואני מניח שאנחנו, בתוך זמן קצר מאוד, אנחנו עשינו כבר טיפול מאוד מאסיבי, ואנחנו כבר נראה בתוך 3-4 שבועות כבר שיפור משמעותי בנושא הגינון, גם במרחבים, מה שנקרא ברחבת הכניסה ובאזור הציבורי, וגם בשכונות. אנחנו משקיעים בזה מאמץ רב, ויש גם דברים שלוקחים זמן, בסוף, גם כשלא עבדה ממטרה באזור מסוים, או כשלא היה בא לחץ מים בגלל המט"ש, עד שהדברים משתקמים מהרגע שמקבלים מים זה לוקח באזור שבועיים ואנחנו בדרך הנכונה, אני יכול לומר שאני אופטימי. בסדר? והיו ימים שזה הטריד אותי מאוד והיום אנחנו בכיוון הנכון, הווקטור שינה את הכיוון. טוב, פרויקטים ופיתוח. אני חושב שבכלל, ברמה הכללית, אני חושב שחלק ממה שאנחנו מאמצים וחלק ממה שאנחנו מאמינים זה גם לדעת לבוא ולומר איפה, אם יש בעיות, לשים את הבעיה מול השולחן ולפתור אותה. אני חושב שזה חלק מהאתגר שלנו כרשות. אנחנו נבחנים בזה. כי תהיינה בעיות, תהיינה גם בעיות בעתיד, אנחנו לא מושלמים, אבל אני חושב שהיכולת שלנו להבין את הבעיה ולטפל בה היא לא פחות חשובה ואני חושב שאנחנו בכיוון הנכון. טוב, שיפוצי קיץ, נדבר קצת על פרויקטים ופיתוח. במהלך- זהבה. במהלך חופשת הקיץ אנחנו מבצעים עבודות שיפוץ נרחבות במוסדות הציבוריים ברחבי היישוב, בתי הספר, גני ילדים, מתקנים קהילתיים. העבודות כוללות שיפור נראות, תיקון ליקויים, תחזוקה שוטפת, והיערכות מלאה לפתיחת שנת הלימודים. הכל כמובן במטרה להעניק לילדי היישוב ולצוותים החינוכיים סביבת לימודים בטוחה, נעימה, ומזמינה. שדרגנו את אולם הספורט ביישוב ועדכנו בו פרקט מקצועי חדש ואיכותי. הפרקט החדש תוכנן במיוחד לפעילות ספורטיבית אינטנסיבית, הוא ישפר את כל אולם הכדורסל בצורה משמעותית. היכל התרבות. אנחנו צריכים לעדכן כי החודש הושלם שלב התכנון הראשוני, הוגשה בקשת היתר להקמת היכל תרבות בלהבים, מיזם משותף עם המועצה האזורית בני שמעון. מדובר בהיכל תרבות חדשני, מתקדם, שעתיד לשמש כמרכז תרבות, יצירה, ופנאי עבור כל התושבים. ומעבר לכך, טמון בו ערך ייחודי ועמוק גם כמרכז חברתי-תעסוקתי לאנשים עם מוגבלויות, ויעניק הזדמנות תעסוקה והכשרה לשילוב בקהילה. כך נשלב בין תרבות, ערכים, ושוויון הזדמנויות, וניצור מרחב שהוא גם תרבותי, גם קהילתי וגם אנושי, אני יכול לומר לכם שזה, הפרויקט הזה, גם אותי באופן אישי, מאוד מרגש. כשלוחות הזמנים שאנחנו מעריכים זה שעד סוף השנה הזאת, תחילת שנה הבאה, רבעון ראשון, אנחנו עם היתר ביד ויוצאים למכרז ברבעון הראשון של שנת 2026, ומשם לגמר. אמפי בלהבים. מדי שבוע מתקיימת פגישה עם כלל היועצים, אני מזכיר, רשות הניקוז. הצלחנו לקבל מהם מיליון שקל לתכנון מפורט של אמפי ואנחנו כרגע מתכננים,

מירית בן אשר: זה חלק מהחווה עם בני שמעון? זה זה?

אלעד ארזי: לא.

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: זה היכל תרבות.

ענבר כהן: לא, לא.

מירית בן אשר: לא, היה עוד סעיף נוסף של המיליון בחוזה.

יעל חמאוי: מצוינות.

ענבר כהן: לא, של המט"ש.

מירית בן אשר: של ... ומצוינות.

אלעד ארזי: מרכז מצוינות ומט"ש. אמפי לא קשור. אז באמת, מיליון שקל שהבאנו מרשות הניקוז, כשמתכננים היום תכנון מפורט של האמפי. ישיבה-

מירית בן אשר: הניקוז?

אלעד ארזי: רשות הניקוז, נחלים. ואנחנו נציג את התכנון המפורט של האמפי גם מבחינת ציוני סוף השנה הזו. כשגם כאן התכנון זה ברבעון הראשון או השני, פה אנחנו, זה, לצאת פה לביצוע, של אמפי חדש ללהבים, שיהיו בו כל אירועי התרבות שלנו, שיכבד את הישוב שלנו. פאדל בלהבים. בשכונת שרונים צפויים להיבנות 3 מגרשי פאדל, אנחנו כבר בבדיקות יסודיות, בדיקות קרקע, כלכליות, של כל האירוע הזה. התכנון שלנו זה אחרי החגים להתחיל בשלבי ביצוע של הפאדל ובאמת לסיים את זה עד סוף השנה, אז זה השלב הראשון, השלב השני, שיהיה אחרי הפאדל, זה להקים שם מתחם, של בית קפה כזה, מבנה, ו-

מירית בן אשר: אתה יכול להזכיר את המיקומים? איפה ה-3 יהיו?

אלעד ארזי: בחלק מהפארק החדש של שרונים.

מירית בן אשר: זה אחד, כן?

יעל חמאוי: שלושתם.

אלעד ארזי: זה שלושתם שם.

מירית בן אשר: אה, ביחד.

אלעד ארזי: במתחם.

מירית בן אשר: כי זה היה נשמע כאילו אתה אומר-

אלעד ארזי: זה מתחם, לא, לא, זה מתחם, זה מתחם.

יעל חמאוי: נכון.

אלעד ארזי: נמשיך לפתח את הפנאי והספורט.

יוסי ניסן: מי יתפעל את זה? את הפאדל?

אלעד ארזי: אנחנו נוציא מכרז. לתפעול.

יוסי ניסן: אבל יכול להיות שיש מישהו שיוכל להקים את זה גם. הקמה ותפעול.

אלעד ארזי: אנחנו בדקנו את זה, וכשהמועצה היא זאת שמקימה אתה חוסך אחרי זה כסף והשכירות שתקבל היא גבוהה יותר. לכן הלכנו על שיטה כזאת. אפשר באמת היום לצאת במכרז, מישהו שגם יבנה וגם יתחזק, אבל עשינו בדיקות כלכליות רחבות על הדבר הזה, ואם אנחנו נשקיע את הכסף אז אנחנו אחרי זה נקבל שכירות מאוד גבוהה, חודשית, שתעזור לנו בשוטף של המועצה.

ענבר כהן: ...

יוסי ניסן: צריך לבדוק היתכנון, כי-

*** מדברים ביחד.**

יעל חמאוי: יש מודלים כאלה וכאלה, בדקנו כמה מודלים.

אלעד ארזי: בדקנו, בדקנו את המודלים. עשינו בדיקה. אני, דרך אגב, גם עשיתי סיורים במקומות של פאדל, נפגשתי עם המון אנשים באזור הדרום. הדבר הזה היום להיט באזור הדרום, זה הולך מאוד חזק.

ענבר כהן: את מכירה?

לורן אבישר-אביטן: לא.

אלעד ארזי: לא מכירות? אתן לא בעניינים.

*** מדברים ביחד.**

לורן אבישר-אביטן: נגיע לשחק, נגיע לשחק.

אלעד ארזי: טוב.

לורן אבישר-אביטן: זה כמו לשחק כדור-רשת ...

לורן אבישר-אביטן: צודקת. טעות שלי.

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: טוב, החודש התקיים טקס הנחת אבן פינה להרחבת האונה הדרומית. פרויקט בהיקף של 1,200 דונם, 450 מיליון שקל, יביא תעשייה מתקדמת לדרום. אני גם אעדכן בהזדמנות זו שמנכ"ל עידן הנגב, עימאד, הודיע על עזיבתו, התפטרותו, ואנחנו מניחים שבמהלך הזמן הקרוב, יש עכשיו איזושהי ועדה של משרד הפנים איתנו, בגלל זה גם אישרנו את הדירקטורים שבוע שעבר, אנחנו מניחים שזה עניין של, גם, זמן קצר, ויצא מכרז למנכ"ל חדש בעידן הנגב.

מירית בן אשר: כמה זמן הוא היה...?

אלעד ארזי: 3 שנים?

יוסי ניסן: 4.

אלעד ארזי: 3-4 שנים, כן, משהו כזה. ביטחון. טוב, האמת, יש בתקופה האחרונה פעילות משטרית נרחבת באזור רהט וקיבלנו את השוטר השלישי שלנו. עשינו בתקופה האחרונה מספר מבצעים, תפסנו 2 טרקטורונים פה בלהבים. היו פגישות בנושא הביטחון עם מפקד מרחב הנגב, עם תת-ניצב עמית קליין, פגישה עם מפקד מג"ב דרום, אלי גוזלן, היה פה לפני שבועיים-שלושה. אנחנו יוצאים לשני קורסי מג"ב נוספים באוגוסט ובספטמבר, ואנחנו מקווים שעד החגים נגיע למצב שכיתת המג"ב שלנו, הכוח שלנו יהיה מעל 50 מתנדבים. תבינו את הדבר הענק הזה, יש לנו פה כל ערב, כל ערב, חבריה של מג"ב שיוצאים לפעילות, זה דבר מדהים. חבריה חמושים, עם רכב שהשגנו להם, באמת דבר גדול. וכמובן 3 השוטרים שלנו בלהבים, שגם יורגשו הרבה יותר אחרי חופשות הקיץ, גם במוסדות החינוך, וכו'. משהו מצחיק במיוחד? אני גם רוצה לדעת. טוב,

לורן אבישר-אביטן: את רוצה לשתף את על הכיתה?

אלעד ארזי: אתמול היה פורום ביטחון, שולחן עגול, ביטחון קהילתי היה, מניעת התנהגות מסוכנת בקיץ, הילדים, עם מחלקת החינוך שלנו ועם גורמים מתנדבים. מופע סיום של הנשיא, בוגרי י"ב שסיימו פרק משמעותי ויוצאים למכינות, לצה"ל, שנת שירות, וכל חלום שהם יבחרו, גם, היה טקס מאוד יפה באשל. ועשינו להם פה מסיבת מתגייסים. ואנחנו אוהבים אותם ורוצים שיצליחו ושישמרו על עצמם.

לורן אבישר-אביטן: אמן.

אלעד ארזי: וזה מרגש.

זהבה הראל: וגם החיבור לאגף הצעירים, יש לומר.

אלעד ארזי: והחיבור לאגף הצעירים, צריך לומר באמת שפרת שלנו, שארגנה להם באמת, שמעתה, כל כך הרבה פעילויות במהלך השנה האחרונה. וכל הנושא שלקחנו על עצמנו ללוות אותם באמת, מכיתה י' עד הגיוס שלהם, שזו תכנית חדשה, שאני חושב שהם שמחים בה והיא טובה, ותשתפר, שמשלבת בתוכה גם את נושא בא"ח צנחנים ואת המעורבות של הבא"ח. מסיבת סיום כיתות ו', בית ספר סודי להבים. תודה לענבר כהן על המסיבה.

ענבר כהן: די, זה כבר עבר מלפני 200 שנה.

אלעד ארזי: באמת הייתה מסיבת חלומות והזדמנויות. לא נראתה כזאת בלהבים. אנחנו מאחלים לכולם הצלחה רבה.

ענבר כהן: זה היה נורא מזמן כבר.

אלעד ארזי: שקט, שקט, אנחנו מאחלים לכולם הצלחה רבה. מכינת נחשון, שנכנסת לפה בתחילת חודש ספטמבר, מי שעבר שם, ליד אזור אודן, יכול לראות שהם עובדים שם בשיא המרץ. הם הולכים לבנות בנייה קלה, ויגיעו לשם 60 חבריה צעירים. אגב, התוכנית המקורית, מי שזוכר, הייתה 40,

זהבה הראל: נכון.

אלעד ארזי: הם הגדילו ל-60. הייתה איתם ישיבת הכנה שבוע שעבר, שבוע שעבר, נכון?

זהבה הראל: כן.

אלעד ארזי: שבוע שעבר, והם יום בשבוע יהיו פעילים פה בהתנדבות קהילתית, יום בשבוע יהיו פעילים בהתנדבות קהילתית, וגם יכול להיות שיכנסו פה גם לנושא הביטחון, ככה, גם מידי ערב, או אחת למספר ימים. טוב, מלגות, עוד מקפצה להצלחה. 25 סטודנטים, תושבי היישוב, קיבלו מלגת לימודים, נתנו שיעורים. 128 תלמידים מכיתות ג' עד ט' קיבלו שיעורים פרטיים ונהנו מתמיכה לימודית אישית. אנחנו נרחיב את התוכנית הזאת שנה הבאה ונצטרף עוד מלגאים, זה בתוכנית שלנו.

מירית בן אשר: עשינו איזשהו סקר? בלהבים-

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: כן, כן, בטח, בטח. זהבה, את רוצה- טוב-

מירית בן אשר: על זה?

*** מדברים ביחד.**

יעל חמאוי: אנחנו נפרט את זה אחר כך.

אלעד ארזי: גם נגדיל את הכסף, הרי נעשה סקר, בטח. הסתיימו קייטנות בית ספר בניהול אפטר סקול, בקורסי קיץ של מרכז המצוינות, קייטנות מדע. חייב להגיד מילה קצת על פעילויות הקיץ, על מתחם הנוער בזוליטה, על הסרטים, על, אני יודע מה? על ערבי כוכבים, על מני ממטרה, על יאיר שרקי, על, באמת, פעילויות רבות שהיו הקיץ בהובלות המתנ"ס שלנו, שבאמת ראוי לכל שבח. אני מקבל, באמת, אין-ספור תגובות מאנשים על הקיץ הזה, אין מה לומר. טוב, צופים. נפרדנו מראשת השבט, נורית מורנו. אנחנו אוהבים, מוקירים, ומודים על שנים של עשייה ומסירות. לשבט נכנסת אדווה פלוטקין, תושבת היישוב,

יעל חמאוי: היא מהממת.

אלעד ארזי: היא מקסימה, והיא מלאת מוטיבציה, ואנחנו מודים לה על ה-, עופר, שלום, אנחנו מודים לה על הנכונות להירתם, ואנחנו נפרדים גם ממרכזי השבט, גיא ודן, שהמחליף שלהם ייכנס בקרוב, אנחנו נעדכן. היה מחנ"ק, ביקרנו במחנ"ק. גם, היה מקסים והילדים נהנו. פוד טראק. ברוריה, שנייה- ברוריה. אני מסיים, אני מסיים. פתחנו ביישוב יוזמה חדשה ומשמחת, פוד טראק, שמגיע לחניון החלמוניות ויוצר מרחב קהילתי פתוח ונעים לכולנו. אני יכול לומר לכם שכחלק מהמחשבה הכללית שאנחנו עושים עכשיו, זה באמת משדרג את כל האזור פה, את כל אזור המועצה ואזור המסחר, מחזק גם את העסקים המקומיים, ואנחנו עכשיו בתהליך חשיבה של להביא לפה, להביא את השוק, להביא את השוק שנמצא ליד הרכבת, להעביר אותו לכאן.

מירית בן אשר: לרחבה באמצע?

אלעד ארזי: לרחבה באמצע. ולשדרג את זה עם פוד טראק, ועם מוזיקה, ועם סכך, ואנחנו עובדים על הדבר הזה.

מירית בן אשר: כן, כתוב כאן.

אלעד ארזי: נכון, דיברנו על זה. ואני מקווה שאנחנו, במהלך חודש ספטמבר, אנחנו נעשה פה פיילוט של תקופה, לראות שזה עובד, כולם רוצים שהכל יצליח, אבל זה הכיוון שלנו.

ברוריה אליעז: הם משלמים על שימוש ב-

אלעד ארזי: בטח. כן, בטח. שם חדש לשכונה. אז אני אספר פה- כן. איזה מתח. שבאמת, ברוב קולות נבחר השם 'פסגות',

לורן אבישר-אביטון: ברור.

אלעד ארזי: מתוך 3 האפשרויות שהציעה ועדת השמות היישובית, ברוריה. שמות הרחובות יהיו כשמות פסגות הרי ישראל. אנחנו עוד לא מפרסמים את זה בצורה סופית לציבור כי יש עוד תהליך, שאנחנו צריכים לחכות להתנגדויות מצד התושבים. אנחנו נפרסם. הוועדה, ועדת השמות, תדון בהתנגדויות. וברגע שהוועדה, מה שנקרא 'תקבל', אז אנחנו נצא בהודעה פומבית ברורה על השם שנבחר. טוב, 'הטובים מלהבים', 2 תושבי היישוב סיימו קורס טייס בהצטיינות, מתוך 39 טייסים, אנחנו גאים בהם. גאווה של היישוב, מאחלים להם הצלחה בהמשך הדרך. נפרדנו מליזט פרץ, הייתה פרידה מאוד מרגשת, אני חייב לומר לכם, בקפה של בוקר לוותיקי להבים. ליזט תרמה 12 שנים, השאירה חותם אמון בקהילה,

ברוריה אליעז: למי?

אלעד ארזי: והיה אירוע מאוד מכובד, לליזט, לליזט פרץ.

ברוריה אליעז: למה נפרדו ממנה?

ענבר כהן: כי היא הולכת לדרכה.

אלעד ארזי: כי היא מסיימת. היא-

ברוריה אליעז: היא בחרה לסיים?

אלעד ארזי: כן.

יעל חמאוי: כן. היא ניהלה בהתנדבות הרבה מאוד שנים-

אלעד ארזי: היא ניהלה בהתנדבות והיא-

ברוריה אליעז: אני יודעת.

יעל חמאוי: היא בחרה,

אלעד ארזי: החודש חגגו את יום ההולדת ה-39 ללהבים. 39 שנים של צמיחה, קהילה, וחזון באותו יום שלישי, ה-8 ביולי 1986, בו 50 משפחות ראשונות חגגו את האכלוס לצד ראש הממשלה שמעון פרס בטקס שהפך לרגע המכונן בהיסטוריה של היישוב. בשנה הבאה נחגוג יום הולדת 40 ללהבים ואנחנו נצטרך להיערך לזה. חגיגות מרגשות.

זהבה הראל: נביא את אריאלה.

אלעד ארזי: ובהחלט נקים ועדה.

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: ופה, עוד חייב להגיד-

זהבה הראל: נביא את אריאלה.

אלעד ארזי: את עדנה, את עדנה פיינשטיין, חייב לציין את עדנה פיינשטיין.

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: טוב. עדכונים נוספים. בהמשך לפגישות שערכנו עם בעלי מחסני השוק, שלום נאמן, שלום באמת, אחרי מאמצים, הסכים להשוות את המחירים לסניף האורגים. אני חושב שכל התושבים שלנו מבינים את המשמעות. פגישות ולמידה. מנהלי המועצה השתתפו בכנס ועידת השלטון המקומית, ה-MUNIEXPO. הייתה פה השרה לאיכות הסביבה, עידית סילמן. נשיא המדינה, יצחק הרצוג, היה בעידן הנגב וגם יגיע ללהבים במהלך החודשים הקרובים. וכן צריך לציין שבחודש אוגוסט, בתאריך ה-28, ה-08 באוגוסט, נציין את האזכרה של אפרים ויצמן, זכרונו לברכה, שהיה ראש מועצת להבים משנת 1998 עד 2000. אז זהו, עד כאן דיווח ראש המועצה.

החלטה: המליאה שמעה את דווח ראש המועצה מפיו של ראש המועצה מר אלעד ארזי.

סעיף 6 - הצגת עידן הנגב – סטטוס ותכניות לעתיד

אלעד ארזי: טוב. נעבור לחבריה מהחברה הכלכלית של עידן הנגב, שביקשנו מהם שיבואו ויצגו לנו טיפה את ההתפתחויות בעידן הנגב, שכולנו נכיר מה קורה באונה הצפונית ובאונה הדרומית, ונתקדם. שלום. מה נשמע?

* מר אלון קוברסקי נכנס לדיון.

אלון קוברסקי: שלום, מה נשמע?

אלעד ארזי: גם לכם.

אלון קוברסקי: איפה לחבר את המחשב?

* מר אלון קוברסקי מעלה מצגת.

* מר דרור קראווי נכנס לדיון.

אלעד ארזי: שלום רב. ליד צחי.

דרור קראווי: אהלן, מה העניינים? חלק מהפרצופים אני מכיר.

אלעד ארזי: טוב, אז באמת, קודם כל אני רוצה לומר תודה לחברה הכלכלית של בני שמעון, שבאמת נאותו והם הגיעו לכאן כדי להציג לנו קצת את ההתקדמות. אז דרור, אולי תתחיל? תציגו קצת את עצמכם. תודה.

דרור קראווי: טוב שלום לכולם, אני דרור קראווי, מנכ"ל החברה הכלכלית של בני שמעון מזה הרבה שנים. אני גם מכיר את כל ראשי המועצות פה, לאורך ההיסטוריה של לידת הנגב. אני גם משמש בפועל בפרויקט של עידן הנגב בחלק הצפוני. אחר כך, אחרי כמה שנים עזבנו. פתחנו את החברה. חברת עידן הנגב, שהיא מנהלת את היום-יום של עידן הנגב. לפני כשנה וחצי, אחרי הרבה לבטים, קיבלנו החלטה להיכנס שוב לעידן הנגב ולפתור את הבעיות שבאוה הצפונית. גם אלעד וגם יוסי לפניו. היו הרבה בעיות של תביעות בעלות לאורך התקופה, במקביל לתכנון המפורט, הצלחת להעלות? טוב, אני אדבר בינתיים. לאורך התקופה, בזמן התכנון המפורט, שכלל גיוס יועצים מכל הכיוונים. חלק מהמתכננים גם תושבי הערים יצא בסוף. פתרנו חלקית בעיות מי שלא מכיר, זו הבעיה הכי קשה שיש באזורים או במגורים בנגב, שזה דברים שהם לא רשומים ומתנהלים משנות ה-60 וה-70 והם לא נפתרים. הצלחנו במהלך השנה הזו לרשום את כל הקרקעות על שם המדינה, זה עדיין לא אומר שלא תהיינה לנו הפרעות כשנעלה לשטח. נכון להיום אנחנו נמצאים בסיטואציה שגייסנו תקציב ראשוני לביצוע, תקציב לא קטן, של מעל 480 אלף שקל מרשות מקרקעי ישראל לצורך פיתוח היזמות בנושא, כאשר הכוונה היא מרכז, כאמור ניגע בזה, לפתח את האזור ללא הגבלות מתביעות הבעלות, לפרוץ דרכים, להכין תשתיות למפעלים הראשונים שיגיעו. צריך להבין, איזון של תביעה כזו לוקח בדרך כלל 7-8 שנים, צריך להבין את סדרי הגודל. מהרגע שאנחנו מגיעים אל הקרקע עד שאנחנו מגיעים לשיווק, זה סדרי גודל של שנה. זאת אומרת, אנחנו צפויים לראות מפעלים ראשונים, עובדים ומשלמים לנו ארנונה, במינימום זמן של עוד 4 שנים, צריך להבין את תחומי הזמן. ניגע בשיווק. אני אסביר רגע על מערכת ההסכמים, זה משהו שמאוד-מאוד קשור ללהבים ותלוי בלהבים. אחד התנאים שרשומים לנו בתביעה זה שתנאי לקרן בנייה ראשון למפעל צריך להיות מט"ש להבים, מוכן ומשודרג. אנחנו יודעים, מבידיקות שעשינו פה, וישבנו פה בכמה ישיבות, שבמפעלים הראשונים עוד נצליח להתחבר במצב הקיים, אבל אנחנו צריכים להתחיל לעבוד דחוף על מערכת הסכמים בין בני שמעון, מגדל הנגב, ולהבים, ולוודא שהמט"ש יהיה מוכן בזמן. בכל אזורי התעשייה אנחנו רואים שהמערכות לא קלות איתנו. זה כתוב בתביעה אז אף אחד לא רוצה לעבור. אנחנו מצליחים לטפל בזה. כמה מילים על האונה הצפונית. כולנו רואים את המפעלים שעובדים שם. יש נכון להיום לא מעט מפעלים שעובדים, אבל יש גם לא מעט מפעלים, רואים שם, מי שמסתובב שם, רואה אזור ריק, נגעתי בתביעות הבעלות, יש עוד סוג של קרקעות, שנבנו כתמורה לתובעי בעלות באזורים שונים של הנגב, האנשים האלה קיבלו את השטחים, והשטחים האלה, אנחנו לא מצליחים לשווק אותם כי הרבה מהם מחזיקים קרקע, לא זזים. אנחנו, גם שם, אנחנו נכנסנו לעניינים יותר חזק כצוות שיווק, כשקולגה, תושבת להבים בשם תום, ואלון, שהם תכף ידברו על כל תהליך השיווק. אנחנו

נוצר על ידי **SUMIT**.

נכנסים גם לאונה הצפונית. אלעד מכיר ויודע, יוצא עכשיו מכרז לניהול אזור התעשייה במנהל הנגב, והאתגר המשמעותי שלנו הוא אתגר הביטחון, אתגר לא פשוט. עם כל מנהל מפעל שאנחנו נפגשים, נושא הביטחון האישי של האנשים, ונושא- זה בטח דברים שמוכרים גם לכם פה ביישוב, מי כמונו, שגרים פה באזור, מכירים את האירוע. אבל מטריד מאוד, מפעלים- וכבר הפסדנו כל מיני פרויקטים. היה הפרויקט של כלנית, שכמעט נסגר. הלכו לשיחות עם בעלי מפעלים פה באזור, ושהתפרקו לנו, אז זה אתגר מאוד-מאוד גדול. והאתגר השני, אמרתי, זה לדאוג שמפעלים שקמו שם יתחילו לפעול ולשלם ארנונה, יש שם לא מעט מפעלים כאלה, עומדים, גם בנושא הזה החברה הכלכלית נכנסת עכשיו, למרות שזה לא התפקיד הרשמי שלה, אבל אנחנו רואים קשר בשיווק של האונה הצפונית בצורה טובה וזה, למה שקורה באונה הצפונית, דפוסים שהשתרשו בשנתיים האחרונות, או ב-3 שנים האחרונות, בעצם יותר חזק מתחילת האירועים, אסור שיקרו לנו באונה הדרומית. ואני אעביר את המקל לאלון, שיגע בכל התהליכים של השיווק שאנחנו עושים היום, ושקצת ניכנס לתהליך. אחרי זה בתכנון המפורט נעשה את כל היתר.

אלון קוברסקי: טוב שלום, נעים מאוד, אני אלון קוברסקי, מנהל פיתוח עסקי בבני שמעון, יזמות ופיתוח. ניגע קצת בדברים, גם ברמה השיווקית, קצת על התכנון, הייתה צריכה גם להיות איתנו היום מהנדסת החברה, לינוי. לא יכלה להגיע בסוף אבל אנחנו נדע להסביר את כל מה שצריך. ברמה של השיווק, אז עידן הנגב, אתם כבר מכירים פה, החידוש והאזור, שיחק הרבה זמן במקום הזה של אזור תעשייה משותף והכל, ואנחנו באנו לקראת העתיד של המקום הזה, והשינויים שקורים, כן חשבנו שצריך לעשות פה איזשהו מהלך, לשנות קצת את האווירה, ועשינו מיתוג מחדש, וזה בעצם מרכז לתעשייה ישראלית חכמה ולא רק סביב הנושאים של המשותף, מבחינתנו השותפות היא יותר מובנת מאליה, עכשיו צריך לראות איך אנחנו מתקדמים. ואנחנו מפעילים וועדת מיון. וגם בוועדה שבחרה, איך יראה השיווק והכל, היו כמובן גם נציגים ללהבים. גם בוועדת המיון, שזה מה שיהיה אמון על הבאת המפעלים והמיון שלהם, להחליט אם תוחמים את המלצת השותפות לקבל פטור ממכרז, או שלא, גם שם כמובן תהיה נציגות. עשינו לא מזמן טקס הנחת אבן פינה, היה מאוד מכובד, בהובלה של מנכ"ל רשות מקרקעי ישראל, יעקב קוינט. עבודה מאוד גדולה שעשינו להתחלה של מידענות, להביא את כל החומר למפעלים בישראל, עם כל מיני פרמטרים שקבענו. איפה הם יושבים היום, אם התביעות שלהם גם ישתלמו, בשביל באמת לייצר בסיס של ידע לפנייה למפעלים. הוצאנו כמעט 1,000 מפעלים, עם מידע מאוד ברור איפה הם יושבים היום, על איזה גודל, כמה הם רוצים להתרחב, מידע חשוב. חלק מהתעשייה, ואני אקפוץ רגע פה למפה שאני רואה שלא נמצאת אז תכף נראה במפה אחרת שכן קיימת.

דרור קראונוני: יש כאן, פה על הקיר, אני יכול להראות.

אלון קוברסקי: בעצם אנחנו פה מכוונים גם לתעשייה עתירת ידע, לא רק מפעלים עתירי עובדים, ובטונים, ודברים כאלה. גם תעסוקה שבעלי הכשרה והשכלה גבוהה, תארים ראשונים, ושניים, ושלישיים ויכולו למצוא את עצמם, תעשיות ביטחוניות. לקחנו גם יועץ יפה בתחום הזה, שמגיע מצה"ל, ואחראי על כל ההעברה של אלבית ותע"ש מרמת השרון לרמת בקע, שזה ליד נאות חובב, אז הוא בעצם מכיר את כל הגורמים בתעשיות האלה. לקחנו אותו כיועץ שיחבר אותנו למקומות הנכונים. מאוד מאמינים בדבר הזה

נוצר על ידי **SUMIT.**

ושומעים כבר התעניינות ראשונה. מזכיר, רגע לפני שיצאנו לשיווק של החלק הדרומי, היה גם מגרש אחרון בגודל 70 דונם בחלק הצפוני. גם שם עשינו מהלך שיווקי, באינטרנט ובתקשורת הכלכלית בעיקר, מה שהביא הרבה הצעות, והצעות גבוהות. בסוף זכתה במקום חברת מגה אור, אחת החברות המובילות בישראל בתחום הזה, בתחום הלוגיסטיקה, שבעצם שילמה סכום מאוד-מאוד יפה, שגם עכשיו אנחנו בדיוק בתהליכים של מסירת המגרש אליהם, הם השלימו את התשלומים גם למשרד הכלכלה וגם לרמ"י, ואז גם נראה את הדברים זורמים לשטח.

דרור קראונוני: אנחנו נבין רגע מספר ככה, הוא מאוד חשוב פה. כשהתחלנו את אזור התעשייה, המחיר לדונם ששילמו סודה-סטרים, קרגל, היה סביב 110 אלף שקל לדונם, החברה הזו שילמה 2,150,000 לדונם. להבין מה קורה לנו באזור. צריך להבין, זה משהו שמשפיע על מחירי הדירות שלנו אבל גם על מחירי התעשייה. וצריכים להבין, זה גם הופך להיות חסם בלהביא מפעלים גדולים, זאת אומרת, המחיר משחק פה ל-2 הצדדים.

יוסי ניסן: אגב- בסוף? עכשיו?

אלון קוברסקי: איך שאתם רוצים,

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: אפשר.

יוסי ניסן: עיקר הבעיה שם זה שאנשים רוכשים קרקעות ולא בונים. וצריך לתת את הדעת על הדבר הזה, זאת אומרת, אני מקווה שבמכרז הזה יש איזשהו מנוף לממש את ההתחייבויות האלה, שהקרקע לא תעמוד בצורה כזאת.

דרור קראונוני: שאלה מעולה, שאלה מעולה. זו הסיבה שאני אמרתי, נגעתי בזה, אנחנו נכנסים עכשיו לאונה הצפונית. כל מי שקיבל מגרש ולא נשתמש בו, תהיה אכיפה של מנהל מקרקעי ישראל שהוא אמר, מי ... מאוד. ברור לנו לחלוטין את הקשר. ויש שם אנשים שאומרים- ועוד פעם, אני הייתי שותף לזה, אני לא, זה. הכוונה הייתה בשלב הראשון ללכת לתעשיית לואו-טק, וגם קיבלנו החלטות בהנהלה של החברה שאנחנו די מעודדים את הנושא של יזמות בדואית. היזמות הבדואית אכזבה. אנחנו גם משנים את החוזים, הופכים אותם לדרקוניים יותר. החוזים שייחתמו, חוזי עשה מנהלת, באונה הדרומית, ישבנו כבר עם עורך הדין של החברה וכבר טיפלנו בזה, וזה עבר את וועדת השיווק, יהיו הרבה יותר דרקוניים. לא ימשיך להיות מה שאתה רואה באונה הצפונית באונה הדרומית.

יוסי ניסן: אם היו הרבה הצעות, דווקא זה רעיון, לשים ערביות.

דרור קראונוני: חתימות. תבין, ערביות, רק צריך לממש אותן. צריך לממש אותן וצריך לטפל בזה, ונגעתי בזה, שהמנכ"ל של עידן הנגב הודיע שהוא עוזב, אני מקווה שראשי הרשויות יבחרו מנכ"ל שאפשר ללכת

נוצר על ידי **SUMIT**.

איתו קדימה. חבריה, לעשות פרויקט כזה של 400 מיליון שקל ללא סיוע, גם של ראשי הרשויות, גם של מנכ"ל מעולה בעידן הנגב, בואו, היה לנו מנכ"ל מעולה לפני כן, חלקיכם הכרתם אותו, זה מי שהיה ראש המועצה כשהתחלנו את הפרויקט, ... הוא היה עד 2018-2019, זו לא אותה רמה.

זהבה הראל: אז איך הבדואים מקבלים את השינוי הזה?

דרור קראונוני: הם לא צריכים, אנחנו צריכים להחליט על זה

*** מדברים ביחד.**

ענבר כהן: אין בדואי שיעמוד בסטנדרט הזה.

דרור קראונוני: נורא ברור, יש לנו פה פוטנציאל לא נורמלי של האונה הצפונית, של הכנסות שלא מגיעות לקופות הרשויות, וצריך לטפל בזה.

אלון קוברסקי: נגענו בכמה השפעות על להבים, תהיה עוד השפעה אחת חיובית מאוד. יש לי היכרות קטנה עם תושב להבים, כמוכם, אבל קצת מכיר. אני ארד רגע למפה, כדי שבכל זאת נוכל לראות את זה פה. בעצם, יש את תחנת הרכבת ברהט, ויש מתחת לזה כביש שאנחנו עושים. הפס השחור מדמה בעצם על כל השלבים שאנחנו הולכים לעשות בשלב א', ומתחת לכביש 46, בעצם, 40 משבוע שעבר. אז יש ירידה שיוכלו משם לבוא, מכאן יעברו, ופה תהיה חנייה, עם גשר מעל לפסי הרכבת, מה שאומר שאנשים, הם לאו דווקא מתוך להבים, כדי להיכנס לרכבת ולבוא לרכבת, יוכלו לא להיכנס ללהבים ויוכלו לבוא לאזור התעשייה, ולהיכנס לשם, ואנחנו מקווים שזה יעשה את מה שאנחנו מכוונים, שיריד את המעמסה גם מהחנייה וגם מהתנועה פה. אם כבר נגענו, נחזור שוב... מבחינת הדברים הנוספים בסטוטוריקה, מסמך הנחיות מרחביות. אז קודם כל, שתכירו. שהמגרשים שצמודים ביותר למחלף, וגם צמודים יחסית ללהבים, זו תעשייה נקייה יותר. וגם מפעלים מזהמים, באופן כללי, התב"ע לא מאפשרת להם להיכנס. אז לא יהיו פה איזשהן דרמות מבחינת הדברים האלה שעתידיים להשפיע על היישוב.

לורן אבישר-אביטן: סליחה, אין שום מפעל עם חומ"ס?

אלון קוברסקי: לחומ"ס יש כל מיני דרגות. אני לא אכנס פה

דרור קראונוני: בעיקרון, בתב"ע הזאתי, אני אומר עוד פעם, אנחנו נאבקו גם על זה, שלא יכנסו... פחדנו שתיכנס תעשייה של מיקרונים וכל מיני דברים, נאבקנו שזה לא יהיה. התב"ע היא תב"ע, אמורה להיות נקייה. יש למפעלים דברים קטנים, הם מוצקים, הם לא דברים שצריכים להשפיע על תושבים. זה לא אומר שאם לא יהיה ניהול נכון שזה לא יקרה, אז, אני חוזר על השורה הזאת פעם נוספת.

אלון קוברסקי: יש מגרש גדול באזור התעשייה, מגרש 750, שבו היה עתיד, היה אמור-

יוסי ניסן: בית חולים.

אלון קוברסקי: לקום בית חולים שני בנגב, בסוף בית החולים עבר לכניסה המזרחית של באר שבע, איפה שאיקאה. אנחנו היום מטפלים בלתכנן את המגרש הזה מחדש, כדי שיהיו שם גם דברים טובים לאזור התעשייה, גם, אם וכאשר נקבל הוראה מאנשי המקצוע שאנחנו מביאים שם גם כל מיני שירותים אזרחיים אז יכול להיות שגם זה יקרה. אנחנו כן רוצים להתחיל את הפיתוח במסגרת ההרשאה התקציבית, אישור הפרוטוקול. קיבלנו איזשהו קדם מימון, תכף נעמיק בזה, אבל הרעיון הוא להתחיל לשווק, שיזמים שבאים לפה כבר רואים את הדרכים, רואים את הדברים, הם לא חושבים שזו איזו מכירה של מגרש של הנייר. בכל אזורי תעשייה שאנחנו עשינו ועושים, תמיד רוצים להביא את היזמים לפגישות וכאלה כשכבר יש מה לראות בשטח, ולא איזה שדה שלא ברור מה הולך לקרות בו. פה יש איזו בעיה עם התצוגה, אבל אני אגיד שבעצם המקום עצמו, כל ה-100 אלף דונם של עידן הנגב, מחולק לסקטורים שמתעסקים ספציפית בכל מיני מקומות. האזור המשולש הזה זה לתעשייה עתירת ידע, פה גם יש כאן קטע של מסחר, כזה של האנשים שעובדים ויש להם את התנאים המתאימים. קרבה לרכבת והקרבה ליישוב זה ... זו תעשייה עתירת ידע, ביטחונית, דברים כאלה, יהיה כמובן יותר קשה קצת להגיע אליהם, אבל אנחנו מאמינים בזה וסבלניים לגבי זה. מה שאמרתי קודם, שהתעשייה שקרובה יותר ליישוב, אז זאת תעשייה נקייה, מוגדרת. פה אין את הפסים, אבל זה בעצם ייעוד קרקע ספציפי של תעשייה נקייה. ופה בעצם יהיה, בתעשייה הדרומית יותר, זו החלוקה שקורית במקום.

לורן אבישר-אביטן: סליחה, אפשר רק סדר גודל של גודל המגרשים? כאילו, רק שאני אבין,

אלון קוברסקי: כן, אלה סדר גודל של 10.

לורן אבישר-אביטן: אוקיי.

אלון קוברסקי: 10 דונם. כל אחד כזה. אלה הם-

מירית בן אשר: אם בית חולים הוא לא רלוונטי ל-750, ... את השטח הזה?

אלון קוברסקי: מה זה?

מירית בן אשר: 750. אם זה לא הולך לבית חולים.

דרור קראונוני: הוא לא יהיה בית חולים.

מירית בן אשר: אני מבינה-

*** מדברים ביחד.**

מירית בן אשר: זה חברות...?

אלון קוברסקי: כן.

דרור קראונוני: אז נגעתי, אחת מההפרעות המרכזיות שעוד נגעתי, בתביעות הבעלות, אז עכשיו רואים בתמונה הזו, רואים את זה בצורה ברורה. אתם רואים את האזור הזה שהוא אזור הכניסה? זו תביעת בעלות מוחזקת. זה אומר שמי ש-, יש פה עוד תביעות בעלות, באזור הזה ובאזור הזה, אבל הן לא הוחזקו. אנחנו עכשיו עושים-

ברוריה אליעז: זה לא מה?

דרור קראונוני: לא הוחזקו, זאת אומרת, מה זה אומר 'הוחזקו'? מישהו בפועל, לאורך השנים, תבע בעלות, קיבל אותן לכל השנים. וזו תביעת בעלות שהיא על הכניסה והיא מורכבת. אנחנו מתחילים לתכנן את האזור הזה כאשר המגבלה הזו ידועה לנו, אנחנו עושים עכשיו פרורמה עם חברה שבחרנו, בשם ... היא תביא לנו, אמורה להביא לנו הצעות למה לעשות בשטח הזה, שילובים של מסחר, שטחי ציבור, הולך חזק מאוד נושא של חוות שרתים, כמשהו שצריכים אותו באזור, בעיקר לאור ההגעה של המודיעין ליחידת ... דרום, אגב. וזה עושה לנו... ואנחנו גם... אנחנו נמצאים בקשר היום עם היחידות שעובדות, כדי לנסות לזהות את המפעילים. הם נמצאים היום יותר באזור יבנה-נס ציונה, לנסות לטרגט אותם, ולנסות לשכנע אותם, יתמכרו את המגרש שלכם שם, תקנו מקרה הרבה יותר בזול פה ובכסף הזה תעברו, גם יותר קרוב לנתיבות, עוד יותר, 3 יחידות למי שלא מכיר, 81, 8200, ו-9900, אני אומר כל הבסיס הטכנולוגי של מדינת ישראל.

ברוריה אליעז: אני רוצה לשאול משהו, ליד מה שעכשיו הצגתם. א', העניין של העלויות על אותם מקומות שאתם עוד לא יודעים עד הסוף מה יהיה עם זה. איפה זה עומד עכשיו?

דרור קראונוני: אמרתי, נגעתי, ועכשיו-

ברוריה אליעז: נגעתי, אבל אני לא יודעת איפה זה באמת עומד.

דרור קראונוני: אני מסכים. תביעות הבעלות זה תביעות שמבוררות בבית משפט, נרשמו על שם מדינת ישראל,

ברוריה אליעז: אה, אז גם בבית המשפט?

דרור קראונוני: רגע, נרשמו כולם על שם מדינת ישראל, זה עדיין לא אומר שנבוא עם הטרקטורים, שלא יפריעו לנו. אבל ברגע ש-, הכוח שלנו הרבה יותר חזק ברגע שהתביעות האלה רשומות על שם המדינה. יש תביעה אחת, באזור דווקא של ההיי-טק, שעדיין מתגוררת בבית משפט, הם ערערו לבית המשפט העליון, אז אנחנו נוגעים בה בשלב הזה. יש לנו 1,100 דונם בערך לפיתוח, אם נצליח לשחרר בשלבים הראשונים 300-400 דונם זה יהיה מעולה, זה יהיה הישג אדיר מבחינתנו, ויש לנו זמן להתמודד עם תביעות הבעלות האלה.

נוצר על ידי **SUMIT**.

ברוריה אליעז: אפשר לדעת מי התובעים בעלות?

דרור קראונוני: בדואים. אני לא מכיר אותם,

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: זהו, אני שואלת, זה מהחברה הבדואית?

אלון קוברסקי: כן, כן, ברור.

ברוריה אליעז: טוב, אני לא כל כך שקטה אם זה עוד עם בתי משפט בעסק.

דרור קראונוני: לא, אנחנו לא נוגעים, יש לנו חלק, 100 דונם, יש לנו תביעת בעלות קטנה, אנחנו לא ניגע בה. יש לנו, איך אומרים,

ברוריה אליעז: כן, ודווקא-

דרור קראונוני: שטח לשפץ מבלי להתעמת איתם. אני מזכיר רגע, השותפים שלנו פה, יש לנו עיר ששותפה איתנו אז אנחנו צריכים ללכת לנושא הזה ברגישות...

ברוריה אליעז: חבל שזה דווקא הקטע של ההיי-טק.

אלון קוברסקי: אבל אני רק אגיד את זה-

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: ועכשיו השאלה, השאלה השנייה שרציתי לשאול. כמה מגרשים מייעדים לכל העניין החדש?

דרור קראונוני: מה זה 'העניין החדש'?

ברוריה אליעז: כל מה שאתם מראים לי. עלים לנו. עבודה לזכויות.

דרור קראונוני: האונה הצפונית-

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: האונה הצפונית.

דרור קראונוני: כל מה שאת רואה פה-

*** מדברים ביחד.**

דרור קראונוני: זו האונה הדרומית.

ברוריה אליעז: האונה הדרומית.

אלון קוברסקי: זה, מה שאת רואה, פה, כל הריבוע, עם קווים? כל אחד זה מגרש.

ברוריה אליעז: כן, אז כמה זה בסך הכל?

אלון קוברסקי: יש פה כ-90, אם אני זוכר נכון, בין 80 ל-90 מגרשים.

ברוריה אליעז: אז זהו, אז תסבירו, בבקשה.

שירי בן שחר: רגע, טוב חברים, תסבירו, ניתן זמן לעוד שאלה.

אלון קוברסקי: אני רגע אעצור, חברים-

ברוריה אליעז: אז תסבירו את זה בבקשה.

שירי בן שחר: תסבירו, ניתן זמן לעוד שאלה,

אלון קוברסקי: מה שאמרתי קודם, שהחלוקה לסקטורים, זו חלוקה אזורית. המשולש הזה, כל זה לתעשייה עתירת ידע, יש בתוכו כמה עשרות מגרשים. כל האזור הזה זה לתעשייה מסורתית ודברים שהם יותר לוגיסטיים. זו חלוקה אזורית, לא שכל מגרש יהיה בנושא אחר.

דרור קראונוני: אבל לשאלתך. אחד המפעלים הראשונים שהגיעו לפה, מפעל שרוצה 50 דונם או 70 דונם. סודה-סטרים היום יושב על 85 דונם, אז אנחנו מאחדים קבוצה של מגרשים בתהליך שנקרא ... ומוכרים הכל. ויש לנו-

ברוריה אליעז: ומה למשל?

אלון קוברסקי: סודה-סטרים.

דרור קראונוני: למשל, סודה-סטרים. זה מה שטענו שעשינו עם סודה-סטרים.

ברוריה אליעז: לא, חשבתי שיש לכם לקוח חדש באמת.

דרור קראונוני: יש לנו לקוחות חדשים, מטבעם של לקוחות חדשים, כשהם צריכים להעביר לפה עובדים שלהם אז הם רוצים להישאר בעילום שם. אני לא חושב שזה מתאים למליאה, אנחנו עובדים מולם כבר.

ברוריה אליעז: הסקרנות, הסקרנות.

דרור קראונוני: הסקרנות היא טובה-

*** מדברים ביחד.**

דרור קראונוני: הסקרנות היא טובה אבל כדאי מאוד להשתייף בנושאים האלה, לא לענות...

ברוריה אליעז: טוב, שיהיה בהצלחה.

דרור קראונוני: תודה.

שירי בן שחר: עוד שאלה, חברים?

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: טוב, חברים, עוד שאלות? טוב, אני חייב לומר, באמת, לזכות החברה הכלכלית של בני שמעון, באמת, 2 החבר'ה האלה, שאין איך להוריד בפניהם את הכובע, באמת, אני, הדברים שהם עושים, אני אומר לכם, והם עשו בשנים האחרונות. בטח בתקופה של יוסי, גם יכול להעיד, אני מניח. דברים יוצאים מן הכלל. הרבה מעבר למה שהחברה הכלכלית, נקרא לזה גרידא, אמורה לעשות. ודרור, אני אומר את זה גם פה בפני כולם, שאנחנו, כמועצה, סומכים עליכם ויודעים שאתם האנשים הנכונים להוביל את עידן הנגב בתחום הזה. ותודה שהגעתם עוד פעם. עוד מישהו רוצה משהו?

יוסי ניסן: אגב, בזמנו אנחנו החלטנו להעביר את זה, את... של יושב ראש עידן הנגב, לבני שמעון, להמשיך ולנהל, ולפתח את האונה הדרומית, הרבה בזכות הבן אדם הזה שיושב פה, עם הניסיון שלו ועם הידע הגדול שלו.

אלעד ארזי: ברור.

דרור קראונוני: תודה. עכשיו אני חוזר רגע למה שאמרתי גם בהתחלה... יש פה חברה, יש פה מהנדסת חברה טובה, אני באמת, אלעד אחד, המליאה פה. אני, מאוד רוצים שהצוות שלכם, אם זה הגזברים, המהנדסים, יהיו בכל הצוותים. אני חושב שזה טוב, זה טוב. מעבר לשותפות שיש בין ראשי המועצות, אני חושב שקורים דברים טובים, כשגזבר נפגש עם גזבר ומהנדס נפגש עם מהנדס. אם אנחנו לא נעבוד עבור האזור, לא, אנחנו יודעים מה קורה לנו במדינה.

אלעד ארזי: טוב, תודה רבה, תודה חברים. באמת, תודה על הזמן שלכם.

ברוריה אליעז: תודה רבה לך.

יעל חמאוי: תודה רבה.

החלטה: המליאה שמעה את הצגת פרויקט האזור התעשייתי של עידן הנגב מפייהם של מר דרור קרבני מנכ"ל החברה לפיתוח בני שמעון ואלון קוברסקי מנהל הפיתוח העסקי.

סעיף 4 - ועדת הנחות - עדכון

אלעד ארזי: טוב. אז אני אמשיך לנושא הבא, עדכון ועדת הנחות. מי מעדכן?

שירי בן שחר: ימית? מירית?

אלעד ארזי: ימית? מירית? מירית, אולי לעדכן ועדת הנחות? את רוצה... מירית?

*** מר דרור קראווי ומר אלון קוברסקי עזבו את הדין.**

אלעד ארזי: עדכון קצר, על שעמד-

*** מדברים ביחד.**

מירית בן אשר: ישבנו בוועדת ארנונה לפני כמה זמן,

אלעד ארזי: יוסי.

מירית בן אשר: ודנו בבקשה של מועדון חברים להבנים, בקשה להנחה בארנונה. ועלה מכל הסעיפים, לפי הזכאות שלה, שלא ניתן לאשר את זה. לפי כל הסעיפים, יש פרוטוקול...

אלעד ארזי: ימית, את רוצה עוד משהו להוסיף בנושא הזה?

עופר לוי: ואין שום פניות של תושבים? שהגיעו לוועדה?

ימית לוי: אנחנו דנו כרגע בנושא,

מירית בן אשר: חריגים? לא.

ימית לוי: של מוסד מתנדב, כל המוסד מתנדב. פשוט אני-

עופר לוי: לא, אני שואל, מהתחלת פעילות הוועדה לא הייתה שום פניה של תושב?

ימית לוי: לא. אף אחד.

עופר לוי: תודה.

ענבר כהן: לא, אבל, א', צפינו את זה מראש.

*** מדברים ביחד.**

עופר לוי: אני לא צפיתי.

*** מדברים ביחד.**

עופר לוי: אני, רגע.

ענבר כהן: אתה אמרת מראש שלאנשים מאוד קשה לבוא מול ועדת הנחות ולבקש הנחות בארנונה, אמרת את זה.

עופר לוי: אני אמרתי, היה גם עניין שדיברנו על זה שיהיה ניסיון לפנות,

לורן אבישר-אביטן: נכון.

עופר לוי: אמר לי ראש המועצה, 'הרעיון מצוין מדי, נבצע את זה', לפני חצי שנה או ויותר.

ענבר כהן: איך חצי שנה?

עופר לוי: דבר נוסף-

*** מדברים ביחד.**

מיכל זלכה: אבל אני לא חושבת שאפשר בכלל לפנות לגבי זה, זה לא עובד ככה.

*** מדברים ביחד.**

מיכל זלכה: לא, אבל איך אתה יכול לפנות? הרי יש פה עניין של פרטיות, של-

*** מדברים ביחד.**

עופר לוי: אם אני אוכל רק להשלים.

ענבר כהן: שנייה, שנייה, רגע. באופן עקרוני כולנו ידענו בדיוק איזה בתים יש לנו, שהעלייה בארנונה עבורם הייתה, לפני שנה וחצי, יותר משמעותית. אז אני חושבת שבסופו של דבר היו כאן כמה וכמה דיונים, שהזמנו אנשים להביא את המסמכים ולעשות את הדברים כמו שצריך כדי שיגיעו לוועדת הנחות. אי אפשר-

עופר לוי: אבל אני לא סיימתי את המשפט שלי.

ענבר כהן: אה. סליחה.

עופר לוי: אני רוצה להגיד משהו, אז קופצים ל-יכן אפשרי-לא אפשרי.

ענבר כהן: טוב סליחה.

עופר לוי: רוצה להגיד מה אני חושב, לא חייבים לקבל.

ענבר כהן: סליחה.

עופר לוי: אני יודע ש-, נתקלתי באנשים שבמצוקה, שזה היה עול מאוד כבד עליהם. אני מכיר אישית. למה פונים או לא פונים? שאלה חשובה. אני חושב שזה היה יכול להיות רעיון מאוד טוב. כי באמת לפנות לאותם אנשים, ולראות שהם מוכרים והם מזוהים, ולא אנשים שעכשיו- ובצורה כמובן חסויה. השאלה שלי, אני יודע שאנשים, יש מנגנון קבוע, שזה פנייה לגזברות או פנייה למחלקת רווחה. ואני בטוח שלשם יש פניות, ובהרבה מהמקרים אומרים, השאלה שלי אם אין שם מסננת? שאומרים 'זה החוקים, זה מה שמגיע'. יש הרי את מה שמותר בחוק, בצו הארנונה-

אלעד ארזי: אתה שואל אם יש חוקים או לא?

עופר לוי: השאלה אם יש איזושהי, אם מסייעים ומעודדים תושבים, למי שצריך, להגיע ולהגיש בקשה? והשאלה היא אם יש איזושהי מסננת לפני? שאומרים לו 'אין מה לעשות, ככה זה יישאר'. למחלקה עצמה..., לא הגיעו עם בקשות חריגות? שלא עומדים בקריטריונים.

ימית לוי: אני יכולה להגיש שיש אנשים ש-, ממה שאני מבינה מהבנות, שלא, אין הרבה. אבל יש כאלה שהגיעו, ואצלנו תמיד מפנים אותם להגיש בקשה.

עופר לוי: אוקיי.

ימית לוי: קודם כל. אם יש איזושהו מקרה שהוא לא נופל בזכאות על פי חוק, מפנים אותם להגיש בקשה. ופה, ברגע שמבינים איזה מסמכים הם נדרשים להגיש, הם פתאום נעלמים.

מירית בן אשר: ימית, אבל זה לא אותם טפסים שהיו צריכים להגיד גם בעבר?

עופר לוי: הייתי יושב ראש של הוועדה, יו"ר של הוועדה. זה נכון שלא היו לי הרבה פניות, אבל בעקבות זה שבבת אחת ביטלו ל-200 אנשים, שחלקם חיים גם מקצבאות של ביטוח לאומי, 200 ומשהו אנשים, לי פשוט זה נראה מאוד מוזר,

לורן אבישר-אביטן: אבל-

עופר לוי: איך יושבת ועדה שנה וחצי ולא ניתנה פנייה אחת.

*** מדברים ביחד.**

לורן אבישר-אביטן: אבל עופר, זה אומר לך משהו. פנו-

עופר לוי: אני אומר, זה נראה לי מוזר.

לורן אבישר-אביטן: קודם כל, הרווחה שלנו פנו לאנשים שחשבו שצריכים, רוצים, נזקקים לדבר הזה, לוועדת החריגים. אבל בשנייה שהראו להם איזה טפסים הם צריכים להביא, כשבסוף אתה מבין שצריך הוכחות

ברוריה אליעז: אבל שנייה, יש לי שאלה. אלה אותם הטפסים שהם היו צריכים להגיש גם בעבר?

ימית לוי: נכון.

לורן אבישר-אביטן: נכון.

מירית בן אשר: זה לא ממש-

*** מדברים ביחד.**

מירית בן אשר: אלה אותם מסמכים של החריגות שהיו צריכים להגיש גם אז.

יוסי ניסן: איך? בכתב? בעל-פה?

*** מדברים ביחד.**

ענבר כהן: אבל גם תזכרו שגם לרוב האוכלוסייה, עופר אומר '200 משפחות', בסוף זה היו 140, ספרנו אותם ביחידות, אם אתה זוכר בזמן.

עופר לוי: אוקיי.

ענבר כהן: ומתוכן היו בערך 11 שעליית הארנונה, בגין העלייה שאנחנו הצבענו עליה, הייתה יחסית משמעותית. מאותן 11, ציפינו שהן יפנו, השאר-

עופר לוי: ה-11 זה היה מעל 10,000 בשנה. בסדר?

ענבר כהן: לא,

עופר לוי: כן, כן.

ענבר כהן: 1,000.

עופר לוי: לא.

יוסי ניסן: בשנה, בשנה.

עופר לוי: מעל 10,000, ובשנה. לחודש-

יוסי ניסן: מעל 100 אלף.

ענבר כהן: יכול להיות.

עופר לוי: כן.

ענבר כהן: יכול להיות.

עופר לוי: בסדר.

ענבר כהן: אני כבר לא זוכרת, זה היה מזמן.

עופר לוי: אני רק מקווה, ואני חושב שדי, צריך למצוא את הדרך להקל על אנשים. שמי שבאמת זה מכביד עליו, במיוחד מאותה אוכלוסייה, אני מקווה ומצפה שכן יגיעו גם לוועדה, למטרה הזאתי.

לורן אבישר-אביטן: עופר, כולנו מסכימים שזה נוגע בנו וקשה לנו, כל הסיפור הזה, זה לא חדש.

עופר לוי: אוקיי.

לורן אבישר-אביטן: אבל בסופו של דבר יש מסמכים שצריך להגיש, כאילו, אין מה לעשות. אחרת כל העולם יכול לקבל אישור. ואם פה זה נקטע,

עופר לוי: על זה אני מדבר להראות רגישות ולפנות לאנשים, לראות שמכירים את האנשים, מכירים את הפרצופים,

לורן אבישר-אביטן: אולי-

* מדברים ביחד.

עופר לוי: קיווייתי שיעשו את זה, דיברנו על זה לפני שנה.

לורן אבישר-אביטן: זה הרי כל כך דיסקרטי,

עופר לוי: אז,

לורן אבישר-אביטן: שאף אחד מאיתנו אפילו לא יודע מי פנה.

עופר לוי: לא, אבל יש אנשים שהם מוכרים ברווחה כי הם קיבלו את ההנחה שלהם. זה לא שהם חסויים.

לורן אבישר-אביטן: ופנו, פנו אלי לא מעט.

אלעד ארזי: טוב.

עופר לוי: למי פנו? כמה-

ימית לוי: אלי פנו באופן ישיר.

לורן אבישר-אביטן: אני-

עופר לוי: מה?

לורן אבישר-אביטן: מרים סיפרה לי את זה. מרים.

ימית לוי: אני הפנית אליה.

עופר לוי: את אומרת 'פנו אלי לא מעט', על סמך- מה את מכירה? מי פנה?..?

לורן אבישר-אביטן: מרים סיפרה לי,

עופר לוי: מה?

לורן אבישר-אביטן: שהיא בשותפות עם הרווחה.

עופר לוי: אוקיי.

לורן אבישר-אביטן: פנו לא מעט אנשים, אני לא רוצה, כאילו ל-, זה.

עופר לוי: אני רק שמעתי 'פנה אחד' או משהו, אז בסדר.

אלעד ארזי: לא, היא אמרה הפוך,

עופר לוי: ו-?

אלעד ארזי: היא אמרה שמרים פנתה. הפוך.

לורן אבישר-אביטן: מרים, יחד, בשילוב עם הרווחה, והם פנו,

עופר לוי: אני שמח לשמוע על זה, אוקיי.

לורן אבישר-אביטן: הרווחה פנו לתושבים שהם יודעים עליהם, ברור שלא כולם מודעים.

אלעד ארזי: טוב, טוב, נושא הבא.

ענבר כהן: שנייה רגע, אלעד, רק עוד משהו אחד, שלא נפספס. באיזשהו שלב בשנה, בקרוב, אמור היה להיות הסוגייה של התמיכות. זה עוד יכול לקרות?

שירי בן שחר: ישיבה הבאה.

ענבר כהן: אוקיי.

אלעד ארזי: ישיבה הבאה.

ענבר כהן: יופי. שנה שעברה אמרנו באופן מאוד ברור שהחלוקה הזאת, ל-3 אנשים שמקבלים תמיכות, צריכה להיות מדוברת מראש, שנבין מי האנשים שהם אמורים לקבל, ושגם החלוקה ביניהם תבוא לדיון לפני שמחליטים למי נותנים מה. אני רק מזכירה, שלא נפספס את זה כחלק מהתהליך, היה משהו שממש הסכמנו עליו בישיבת תמיכות לפני שנה. שלא נחזור עליו... פעמים.

מירית בן אשר: כשדיברנו על הקריטריונים, את מתכוונת?

ענבר כהן: כן, דיברנו על הקריטריונים, דיברנו על זה שמשנה לשנה אותם גופים מקבלים תמיכות, שאנחנו לא יודעים למה החלוקה משתמרת משנה לשנה באופן זהה.

אלעד ארזי: אין בעיה.

ענבר כהן: שזה דורש רגע חשיבה מחדש, כדי לראות מה קרה שם.

אלעד ארזי: נבדוק, נבדוק מה סוכם, ולפי זה אנחנו נפעל בזה, אין שום בעיה.

ענבר כהן: אחר כך אתה תגיד לי למה...

אלעד ארזי: טוב מאוד שאת אומרת.

ענבר כהן: נכון.

החלטה: המליאה שמעה את עדכון ועדת ההנחות מפיהן של גב' מירית בן אשר, גב' ימית לוי, וד"ר לורן אבישר-אביטן.

סעיף 5 - עדכון תב"רים:

5.1. הגדלת תבר 443 תכנון ב-150,000 ₪ במימון קרן לעבודות פיתוח תקציב מקורי 120,000 ק.ע.פ. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל 270,000 ₪

אלעד ארזי: הגדלת תב"ר 443, תכנון 150 אלף שקל במימון קרן לעבודות פיתוח. נשאלו שאלות, ענינו בוואטסאפ, ימית ענתה. יש למישהו עוד שאלות? או ש-, מקובל על כולם? טוב. במימון קרן לעבודות פיתוח, מימון מקורי הוא 120, לאחר ההגדלה-

עופר לוי: לפני התב"ר, יש לי בקשה. קודם כל, מאוד מבורך שיש יוזמות, גם מגרשי פאדל, דברים שבתכנון. אני חושב ש-

אלעד ארזי: אני אספר לדוגמה על הרחבת המועצה, אם אתם רוצים לדעת, שזה פרויקט מאוד מעניין.

עופר לוי: נשמח לשמוע. אז גם ברגע שיש תכנון, אני חושב שזה יהיה מבורך אם זה יגיע גם ליידוע, ו-,

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: אנחנו- מאה אחוז.

עופר לוי: אני ראיתי, בתב"ר של התכנון, אז תוקצבו כבר, הוצאו 60 ומשהו אלף על ייעוץ לגבי הגדר.

אלעד ארזי: מה זה ייעוץ?!

עופר לוי: אז האם יש איזשהו לוח זמנים? כי הייתה איזו אמירה, לפני שנה וחצי ש-

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: כן, אז אני אגע בזה. בסדר, קודם כל, אנחנו נעשה ישיבת פרויקטים, זה נראה לי נכון, דיברנו על זה גם אז בהקשר של היכל התרבות, אם אתם זוכרים, רציתי ישיבת פרויקטים.

לורן אבישר-אביטן: נכון.

אלעד ארזי: נעשה את זה או בישיבה הבאה או שבישיבה אחריה, נדבר קצת על הפרויקטים שאנחנו הולכים לעשות בשנים הקרובות, ויש, כמו שאתם רואים, מגוון גדול כאלה. הפרויקטים נגיד שראינו, אני אתייחס גם לסיפור של הרחבת המועצה? ב-2 מילים. זה קול קורא של 2 מיליון שקל של נגב גליל, שאנחנו רוצים בעצם לדאוג לעוד הכנסות למועצה. והקול הקורא הזה בעצם מדבר על הרחבת, או בית המועצה דרומה, לבנות משרדים, שחלק מזה יהיה דרומה. כאילו, לא למעלה. לבנות פה עוד יחידות, עוד משרדים-

עופר לוי: צמוד למבנה?

אלעד ארזי: צמוד, ממש.

עופר לוי: כן. אוקיי.

שירי בן שחר: להרחיב את המבנה.

עופר לוי: אוקיי. כן.

אלעד ארזי: זה בעצם הקול הקורא, ואנחנו נצטרך להוסיף עוד סכום, אנחנו מעריכים בזהירות שזה עוד מיליון שקל, אבל כרגע זה עוד לא הזמן כי, בגלל זה אנחנו בתכנון. רציתי להגיד המספר המדויק, אבל 2 מיליון לקבל מנגב גליל, בסדר? נושא הגדר. אנחנו לקחנו גם יועץ של הגדר, שהסביר לנו עם התהליך את המשמעויות של עכשיו, של חיבור של חברת חשמל. חברת חשמל כרגע, אין לה את היכולת. מבחינת הכוח כרגע אצלנו, חברת חשמל כאן, אין לה את היכולת לספק לנו, זה 30 נקודות פה. בעצם צריך 30 ארונות חשמל מסביב ללהבים כדי להריץ את הגדר הסולארית, ולכן אנחנו כרגע ממתניים לחברת חשמל שתהיה לה את היכולת לעשות הדבר הזה. אז כרגע זה ממתין, האירוע הזה הוא כרגע בהקפאה, אני לא יודע אם זה ייקח להם חצי שנה, שנה, או שנתיים. דרך אגב, יש פה עוד איזה סוגריים מעניינים, שיש את נושא מרכיבי ביטחון. שזה עוד תחום כשהיה פה פרץ עמר, שהשר שלח אותנו, שאנחנו השנה אמורים לקבל סכום, אני לא, סכום לא קטן. ויכול להיות שהסכום הזה, דרך אגב, שהוא כסף שהוא חיצוני, זה קודם כל יבוא למליאה, יש חוסר הסכמה בנושא הגדר, וגם חייב להגיד ברמה העקרונית, יש אנשים שלא מסכימים בכלל שצריך גדר סביב היישוב. אבל אם נחליט, אם המועצה תחליט שאנחנו הולכים על גדר, אז זה יכול לבוא או באמת על הנושא הסולארי שכרגע חברת חשמל לא יודעת לתת לו מענה, אבל יש לנו יועץ שכבר הכין את ה- אנחנו ערוכים לזה. או שזה יבוא כאופציה, דרך שיקולים של תקציב של משרד לביטחון פנים. אלה האופציות שבפנינו, אבל עוד פעם, יש עוד הרבה פרויקטים-

ימית לוי: או במסגרת יזם.

אלעד ארזי: אה?

ימית לוי: או במסגרת יזם.

אלעד ארזי: או במסגרת יזם, שגם על זה אנחנו עובדים.

ברוריה אליעז: על מה מסגרת יזם?

אלעד ארזי: יזם- אבל זה, היא תציג את זה בפרויקטים, כי אנחנו עכשיו יוצאים למכרז מאוד גדול,

ברוריה אליעז: רגע, את-

אלעד ארזי: שימית באמת מובילה אותו, בכל הנושא של הסולארי. התייעלות אנרגטית, ו-,

ברוריה אליעז: אלעד, מה משמע 'אין להם את היכולת'?

אלעד ארזי: הם לא-

ברוריה אליעז: זה לא דבר חדש אצלם.

ימית לוי: אין להם מכסות.

אלעד ארזי: אין מכסות.

ברוריה אליעז: הם עושים את זה בהמון מקומות.

אלעד ארזי: לא, לא. אין. אין בהרבה מקומות, תעשי בדיקה ברוריה, 'איפה יש היום גדר סולארית במדינת ישראל?'. הם לא-

ברוריה אליעז: אין, בכל הארץ, אחת?

אלעד ארזי: לא אמרתי שאין, אפשר לספור את זה על יד אחת, כי אין מכסות.

לורן אבישר-אביטן: מה זה אומר 'אין מכסות'?

אלעד ארזי: זה כמו שהיום את רוצה, היום, כשאת רוצה לעשות פאנלים סולאריים על הבית שלך,

ברוריה אליעז: כן.

אלעד ארזי: את צריכה לחכות לאישור מחברת חשמל, שנותנים לך מכסה. שהם מוכנים לזה.

ימית לוי: הם לא יודעים לקלוט את כמות החשמל-

אלעד ארזי: הם לא יודעים לקלוט, חברת חשמל פה אומרת 'אנחנו כרגע לא יודעים לקלוט את החשמל שהפאנלים הסולאריים שלכם ייצרו פה'.

לורן אבישר-אביטן: מה אתה אומר.

ברוריה אליעז: זה מאוד גדול,

** מדברים ביחד.*

לורן אבישר-אביטן: נשמע לי מעניין.

אלעד ארזי: אני דיברתי על זה עם מנהל המרחב.

ברוריה אליעז: זה באמת פול גדול.

אלעד ארזי: זה לא רק אצלנו, גם ישובים מסביבנו רוצים.

ברוריה אליעז: זה משונה שהם מרשים לעצמם לענות כך.

לורן אבישר-אביטן: ואין לו timeline? כאילו,

ימית לוי: אין להם יכולת.

לורן אבישר-אביטן: לא נתן-

** מדברים ביחד.*

אלעד ארזי: אמר לי מנהל המרחב, אלעד, 'יתכן שזה ייקח 5 שנים'. כן, מירית.

מירית בן אשר: 3 שאלות, אחד-

ברוריה אליעז: הייתי מתביישת, במקום חברה חשמל-

** מדברים ביחד.*

מירית בן אשר: יש לי 3 שאלות. אחת, אז הגדר ההיקפית, בעצם מה כלל? על ההיתכנות?

אלעד ארזי: היתכנות, תכנון,

ימית לוי: מדידה.

אלעד ארזי: וזה מוכן. מדידה, אנחנו מוכנים. אם חברת חשמל תאשר-

מירית בן אשר: זה מה שהיועץ עשה?

אלעד ארזי: נכון.

מירית בן אשר: אוקיי, והשאלה השנייה, לא קשורה, האם השטחים- ... בהיכל התרבות, שאמור לכלול, סליחה, זה עוד מלפני. אמור לכלול אזור תעסוקה לאנשים עם מוגבלויות. האם פנינו לקרן שלם?

אלעד ארזי: כן.

מירית בן אשר: כי יש להם כבר מענקים-

אלעד ארזי: כן.

יעל חמאוי: זה התנאי, התנאי להיעזר בקרן שלם-

מירית בן אשר: כי יש להם קול קורא להקמת מרחב תעסוקה לאנשים עם מוגבלות.

אלעד ארזי: נכון, בסוף השנה. אנחנו על זה.

מירית בן אשר: יופי.

שירי בן שחר: יותר מזה,

אלעד ארזי: עוד אחד, היו שם 3 שאלות.

שירי בן שחר: עשינו אפילו pre-ruling לפרוגרמה כדי לקבל את הדבר הזה.

אלעד ארזי: אנחנו מול משרד הרווחה בנושא הזה.

מירית בן אשר: מעולה.

אלעד ארזי: צמודים.

מירית בן אשר: מצוין. ודבר שלישי, בשכונה החדשה, בפסגות, מישהו היה צריך לומר את זה בקול רם. האם יש שטחים ציבוריים מתוכננים מראש? כי אני לא זוכרת שדיברנו על זה.

אלעד ארזי: בטח שיש.

מירית בן אשר: אוקיי, איזה? או כמה? או-

אלעד ארזי: צריך להציג את זה, יש, יש שטחים-

*** מדברים ביחד.**

מירית בן אשר: אז צריך להציג גם את זה,

אלעד ארזי: אין בעיה.

מירית בן אשר: טיפה לדבר על זה,

אלעד ארזי: אין בעיה.

מירית בן אשר: כי יכול מאוד להיות שזה מתחבר לחלק מהפרויקטים.

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: שרונים, היא שואלת. מתוכננים מראש. שרון,

מירית בן אשר: מה שאלת?

ענבר כהן: 254 מגרשים יש פה? לא צריך-

אלעד ארזי: לא, לא, היא שואלת על השטחים הציבוריים.

מירית בן אשר: לא, אני שואלת שטחים ציבוריים.

ענבר כהן: אה, ציבוריים.

אלעד ארזי: ציבוריים, ציבוריים.

מירית בן אשר: ציבוריים דיברתי, ברור.

אלעד ארזי: אין בעיה מירית, אין בעיה. טוב. חברים, אז אני רק, זה- נצביע על הגדלת התב"ר, שיעודכן ל-

270 אלף, מי בעד? צחי?

ברוריה אליעז: מה? מה?

מירית בן אשר: תב"ר.

אלעד ארזי: התב"ר, התב"ר, הגדלה של התב"ר.

שירי בן שחר: יוסי, אתה תצביע?

אלעד ארזי: יוסי?

יוסי ניסן: כן, בעד.

אלעד ארזי: תודה.

החלטה: המליאה מאשרת את הגדלת תבר 443 תכנון פה אחד. התוספת הינה 150,000 ₪ במימון קרן לעבודות פיתוח. התקציב המקורי הינו 120,000 ק.ע.פ. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל 270,000 ₪.

5.2. פתיחת תב"ר 453 – חיזוק אבנים במבנה חטיבה צעירה על סך 250,000 ₪ במימון קרן לעבודות פיתוח

אלעד ארזי: פתיחת תב"ר 453, חיזוק אבנים במבנה חטיבה צעירה על סך 250 אלף ש"ח. במימון קרן לעבודות פיתוח, מי בעד?

ברוריה אליעז: כמה?

אלעד ארזי: זה אותם 250 של אז, ניסינו-

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: הסיפור של האבנים שנפלו?

אלעד ארזי: כן, כן.

לורן אבישר-אביטן: ניסינו לקבל כסף.

ברוריה אליעז: אז למה צריך היה להעביר?

אלעד ארזי: כי ניסינו אז לקבל כסף מהביטוח. והביטוח לא מוכן לאשר את זה, אז אנחנו צריכים לשלם את זה מכסף הרשות.

ברוריה אליעז: אבל כשהצבענו בעד, אם אני לא טועה, הצבענו בעד כסף שלנו יש לתמוך בזה, ולא כסף שמחלקים בביטוח.

ענבר כהן: היא צודקת. אני חושבת שיש סיכוי שאת צודקת, שהצבענו על שחרור של קבלת-

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: אני חושבת-

ענבר כהן: אבל אז אני-

ברוריה אליעז: אז מאמא, תבדקו את זה, כי אז-

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: לא, כי אז- למה אני אומרת? למה אני כמעט בטוחה-

ענבר כהן: זה שיפוץ חזות... או משהו כזה?

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: אבל זה לא אותו דבר. זה לא אותו דבר

ברוריה אליעז: למה אני כמעט בטוחה?

אלעד ארזי: לא, לא, ברוריה, זו נקודה טובה אבל זה לא אותו הדבר.

ברוריה אליעז: לא, כי אני רוצה, אולי זה יעזור במשהו בבדיקה.

אלעד ארזי: כי זה אותו כסף-

ברוריה אליעז: אני זוכרת שאז, לא אוטומטית, מי שישב פה, במיוחד בחלק הזה של השולחן. כמובן הרעיש ותמיד כל דבר זה 'לא'. אז אמרנו 'רגע', זהבה ככה הרגיעה ואמרה 'רגע', ואני הייתי איתה בקו הזה. שאם זה מסוכן לילדים,

אלעד ארזי: אין על מה לדבר.

ברוריה אליעז: שהאבנים האלה יפלו, אז אנחנו מוכרחים לא לקחת- מה עוזר?

מירית בן אשר: התיווך כבר נעשה.

ברוריה אליעז: שאמרתי להם ש-'אתם תהיו אחראיים'.

מירית בן אשר: ברוריה.

ברוריה אליעז: מה עזר?

מירית בן אשר: התיווך כבר נעשה.

ברוריה אליעז: כשאמרתי להם- אני יודעת, אני יודעת, אנחנו כבר מדברים הלאה. כשאמרתי להם, 'ואתם תהיו אחראיים', אז הוא תפס את הרגליים שלו אחורה ואמר, 'טוב, טוב, נצביע'. אז הצבענו בעד ברגע שאמרתי, 'אז תהיה אחראי לזה'. אז לכן אני יודעת-

אלעד ארזי: ברוריה, את צודקת.

ברוריה אליעז: שהצבענו על-

אלעד ארזי: את צודקת.

ענבר כהן: הצבענו בעד, אבל-

ברוריה אליעז: על הכסף שהיה בשביל זה.

אלעד ארזי: לא, ברוריה,

ענבר כהן: זה היה-

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: זה לא השתנה. אנחנו רצינו בזמנו,

ענבר כהן: זה לא היה-

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: היו לנו 2 אפשרויות. אחת, להפעיל את הביטוח, שתיים, לעשות את זה כחלק מקול קורא של חזות בית ספר, ניסינו את הכסף הזה לא להפסיד, מכספי המועצה, לנצל אותו או לטובת קול קורא, או מכספי הביטוח, לא הצלחנו לא את זה ולא את זה. ולכן, עכשיו התב"ר הוא תב"ר שונה. והכסף, אין ברירה, צריך להוציא אותו, הוא כסף ש-, זה. ירדת לסוף דעתך?

ברוריה אליעז: תראה, אין לי, אני לא יושבת על הכספים ואני לא יודעת. אבל-

אלעד ארזי: זה אותו כסף, זה הולך-

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: זאת סוגייה שצריך לבדוק אותה, באמת,

אלעד ארזי: נבדק, נבדק.

ברוריה אליעז: מה שם מתגלגל.

ימית לוי: הנושא הזה עלה להצבעה פעמיים, זו הפעם-

אלעד ארזי: לא, אבל זה לא מומלץ.

ימית לוי: בפעם הראשונה נפתח תב"ר-

יעל חמאוי: מה שאתה תגיד.

*** מדברים ביחד.**

ימית לוי: מכספי המועצה.

ברוריה אליעז: אז. כשהצבענו.

ימית לוי: בהצבעה, כן.

ברוריה אליעז: כן, כשהצבענו על זה.

*** מדברים ביחד.**

מירית בן אשר: חבר'ה, חכו שנייה, אני רוצה לשמוע-

*** מדברים ביחד.**

ימית לוי: אז ההצבעה הראשונה הייתה כדי לאסוף כספים מהקרן להיטלי השבחה לטובת התב"ר הזה, של שיפוץ קיר האבנים. אחר כך אנחנו ראינו שיש אפשרות להגיש את זה במסגרת קול קורא של שיפור חזית מבנה חינוך כ-matching שלנו. כך חשבנו באותו-

ברוריה אליעז: אה, כאילו לחסוך למועצה מצאנו- למרות שהצבענו-

* מדברים ביחד.

ברוריה אליעז: רגע, שאני אבין. למרות שהצבענו, בשלב היותר מאוחר היה קול קורא? ואז רצינו לעשות matching?

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: ננצל את זה ל-matching.

ברוריה אליעז: ננצל- כן-

אלעד ארזי: נכון מאוד.

ברוריה אליעז: ואז? ואז מה קרה?

ימית לוי: אז הצבענו-

אלעד ארזי: אי אפשר.

ימית לוי: הבאנו את זה להצבעה שוב.

ברוריה אליעז: את זה אני לא זוכרת.

אלעד ארזי: לא אישרו לנו את זה כחלק מה-matching.

ימית לוי: לא, אבל היא לא זוכרת שאישרנו את ה-

אלעד ארזי: לא משנה.

ברוריה אליעז: לא, זה אני לא זוכרת, שהייתה הצבעה-

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: בסדר, ברוריה. בואו נתקדם. תברים, 200-

ברוריה אליעז: אני לא יודעת, אני- אלעד. בסדר, נתקדם, אנשים רוצים להשכיב ילדים, וכו', למרות ש- לא, באמת,

אלעד ארזי: נכדים.

ברוריה אליעז: למרות שזה, בשביל מה אנחנו כאן? הרי, לברר את הדברים.

אלעד ארזי: אם את לא לבד, אפשר-

ברוריה אליעז: אז באמת, אני מבקשת, אני אבוא אלייך.

אלעד ארזי: טוב.

ברוריה אליעז: ושנברר את זה, כי אני-

ימית לוי: זה בפרוטוקולים של המליאה.

ברוריה אליעז: בסדר, אז אני אקבע איתך ואני אבוא.

יוסי ניסן: אבל אי אפשר לפתוח תב"ר אם אין כסף בקופה. כאילו, על,

ימית לוי: לא. אני אומרת, התב"ר נפתח עוד בכלל לפני שאני הגעתי. והוקצו כספים מהקרן של ההשבחה-

ברוריה אליעז: מה? אני לא-

אלעד ארזי: לא, היא-

ברוריה אליעז: אני לא מבינה את זה.

אלעד ארזי: לא, בסדר, ברוריה. אני אומר, אני לא-

ברוריה אליעז: לא מבינה מה קורה.

אלעד ארזי: בנחת רוח. אין בעיה, אני-

ברוריה אליעז: אתה יודע מה-

אלעד ארזי: אני אסביר.

ברוריה אליעז: מה עורר בי את ...? ראיתי 'אבנים', הרי כל הסיפור היה 'אבנים נופלות'. ראיתי בהסבר 'אבנים נופלות', אמרתי 'מה זה, כל יום אבנים נופלות?!'. איפה הדיווח הזה?

ימית לוי: לא, זה אותם אבנים.

ברוריה אליעז: 'הם כבר טיפלו. טיפלו בזה'.

מירית בן אשר: כן, גם אני נבהלתי בהתחלה.

אלעד ארזי: נכון.

ימית לוי: בסך הכל החזרנו את המצב למצב הראשוני שהיה, שהכסף מהקרן להיטלי השבחה. זה הכל.

אלעד ארזי: טוב.

ברוריה אליעז: טוב.

שירי בן שחר: זה עניין חשובנאי נטו.

ברוריה אליעז: אז אנחנו נמצא את החצי שלנו.

אלעד ארזי: טוב, פתיחת תב"ר,

ברוריה אליעז: בסדר? אני אבוא.

אלעד ארזי: על סך 250 אלף ש"ח במימון קרן לעבודות פיתוח, מי בעד? כולם? כולם בעד.

ענבר כהן: רגע.

אלעד ארזי: טוב.

ענבר כהן: רגע, שנייה, שנייה, אנחנו צריכים להגיד מי פה ומי באמת בעד. כי אין לנו-

אלעד ארזי: מה?

ענבר כהן: אין לנו-

* מדברים ביחד.

שירי בן שחר: כולם הצביעו בעד?

אלעד ארזי: כן, כן, כולם הצביעו בעד.

שירי בן שחר: ברוריה?

ברוריה אליעז: כן.

* מדברים ביחד.

ברוריה אליעז: אתם שואלים על הדבר האחרון?

אלעד ארזי: טוב.

ברוריה אליעז: שקיבלנו אותו? אני מצביעה בכפוף לזה שנברר את זה, אני באה אליה לבירור.

אלעד ארזי: מה, ההצבעה שלך היא בכפוף לבירור?

ברוריה אליעז: אצלה, כן, אנחנו הולכות לחצי שעה-

אלעד ארזי: ההצבעה של ברוריה היא בכפוף לזה, בסדר? אבל-

ברוריה אליעז: להסבר של הגזברית.

אלעד ארזי: טוב, טוב, בעצם-

ברוריה אליעז: אני פשוט לא יודעת מה קרה שם.

החלטה: המליאה מאשרת את פתיחת תב"ר 453 לחיזוק אבנים במבנה חטיבה צעירה פה אחד. התב"ר על סך 250,000 ₪ במימון קרן לעבודות פיתוח. הצבעתה בעד של גב' ברוריה אליעז כפופה להסבר של הגזברית.

סעיף 8 - שאילתות

אלעד ארזי: שאילתות. ענבר. רוצה להביא משהו?

ענבר כהן: אני רק רוצה לפתוח דיון. למי-

אלעד ארזי: היא רוצה לפתוח דיון על תו התושב.

ענבר כהן: לא, אני רוצה לפתוח דיון עקרוני שתו התושב הוא רק אחד מהסעיפים שאפשר להשתמש בו כדוגמה. הדיון העקרוני, אני חושבת שזה מה שעופר התחיל לדבר עליו מקודם. כשיוצאים דברים שהם ברמה העקרונית יכולים להשפיע או האסטרטגיה או על הכיס של התושבים, כדאי שהם יבואו לדיון במליאה לפני שהם יוצאים לציבור. הדוגמה האחת של זאת הייתה של תו התושב, שהוא יצא אחרי תוכנית פיילוט שהתקיימה במשך שנה, אנחנו הצבענו על הרצון למצוא-

אלעד ארזי: לא, הוא לא התחיל שם, הוא התחיל בקדנציה הקודמת, ב-

ענבר כהן: כן נכון, בהצבעה על חוק עזר, לטובת תו התושב. ואז התחלנו את הפיילוט בהסכמה רחבה שלנו, של כל הכחול-לבן ותו התושב. ואנחנו אמרנו שאנחנו חושבים שנכון לפתוח את שאלת תו התושב שוב פעם לדיון ולמחשבה מחדש, האם נכון לגבות בגין זה תשלום נוסף? אני אגיד שהמחשבה שלנו הייתה שרוב השירותים שניתנים בתוך תו התושב הם שירותים שבכל אופן אמורים להינתן על ידי הארנונה ואין צורך בתביעה שהיא נוספת. יחד עם זאת, אנחנו כן עדים לצורך של הרשות בהוצאות הכספיות שכל הכחול-לבן דורש ממנה, אבל אנחנו מציעים, אחד, גם להשתמש בתו תושב כההליך שהוא ינהל אותנו לטובת הגדרת כלל תושבי היישוב, ומתוקף זה זכאות ספציפית לכל מיני כניסות לאירועים שיובחנו בין אירועים של תושבים לכאלה שאינם תושבים גם בתשלומים שלהם, ואז התושבים שלנו ירוויחו גם מזה, וגם כל מה שקשור לכחול-לבן. אז תו התושב כעניין נראה לנו משהו שלגמרי נכון לעשות אותו ולהנהיג אותו ביישוב. בתוקף אחזקת תו התושב, אני חושבת שצריך לשאול איזה שירותים אנחנו רוצים לתת לתושבים, וזו לא החלטה שצריכה להתקבל כרגע, זה משהו שדורש חשיבה יותר מעמיקה שלנו על הדבר הזה, וגם לשמוע את דעתכם. וגם דורש איזושהי היערכות טכנולוגית, לראות אם הדבר הזה בכלל יכול להתקיים באיזשהו אופן. וגם לנסות לעגן את התשלום של תו התושב בתוך כל המחשבה שלנו על צו הארנונה. זאת אומרת, כשניכנס, אני מקווה בקרוב, לתהליך לקראת צו הארנונה של שנה הבאה, שבו נבחן את הסעיפים שאנחנו חושבים שצריכים לעלות לדיון, נגלם או נכניס את התשלום של תו התושב כחלק מתשלומי הארנונה-

עופר לוי: זה ב-2027, כי דנו בצו-

ענבר כהן: כן, כן. כחלק מהתשלומים שהתושבים ייגבו, ולא נגבה את זה אקסטרה תשלום על תשלום שמתקיים. אבל זאת המחשבה שלנו סביב זה. נראה לנו, נראה לי, שנכון בעינינו לשמוע דעות נוספות, או מחשבות סביב זה, או גם דרכים אחרות לחשוב על תו התושב. ושנחזיק את זה בראש, ונצא לתהליך מוסדר של הנושא הזה.

לורן אבישר-אביטן: ...

ענבר כהן: נגיד, אופציה אחת, סתם, אפשר גם לחשוב על זה אחרת.

לורן אבישר-אביטן: מה האופציות?

מירית בן אשר: שמה, לורן?

ענבר כהן: האופציה שנראית לי הכי סבירה- אני לא רוצה לוותר לגמרי על הכסף הזה, בסדר? אני חושבת שהוא חשוב לנו. אז זה נראה לי שהדרך הכי נכונה היא להסדיר אותו בתוך תשלומי הארנונה. ואז להגיד 'סל השירותים האלה הוא גם מתקיים', את יכולה לחשוב על עוד רעיונות? אחרים?

מירית בן אשר: אבל אז את מחייבת את כולם לשלם עליו.

ענבר כהן: אני לא רוצה שהם ישלמו, זה יהיה מגולם כחלק מתשלומי הארנונה. אני רוצה שכן, כל מי שיש לו בלהבים, שתו התושב יקנה זכויות רחבות יותר, מעבר לכחול-לבן. בסדר? אני-

מירית בן אשר: צריך הרבה מעבר להנחה בהופעות וחנייה.

ברוריה אליעז: כמו?

ענבר כהן: קהילה, נגיד, מה עוד המחשבה?

מירית בן אשר: לא יודעת, אני צריכה לחשוב על זה רגע, אבל ההנחה היא מעבר לזה.

ענבר כהן: אין בעיה.

מירית בן אשר: כי אם אני אקח שנייה אחת את האוכלוסייה שפחות מדבר אליה 80% מהפעילויות שהן בקיץ, סתם דוגמה.

ברוריה אליעז: מי הם?

ענבר כהן: אוקיי. שזה כן-

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: ומי יתן את ההנחה? מי מתחייב לתת?

ענבר כהן: שנייה, שנייה, רגע.

מירית בן אשר: אם מסתמכים על הנחות בתחום הזה, אז זה אומר שאוכלוסייה גדולה לא מקבלת מזה שום benefit. אז כאילו-

ענבר כהן: מתו התושב?

מירית בן אשר: נכון.

ענבר כהן: בסדר, אז-

מירית בן אשר: אז זה כמו, איזה טווח? דברים קטנים-

ברוריה אליעז: אבל ענבר, מי התחייב לתת? למשל, ניקח את הדוגמה-

*** מדברים ביחד.**

ענבר כהן: המחשבה היחידה שלי הייתה סביב העניין הזה, זה, שנגיד, מי שיש לו תו תושב יוכל לקנות, ברגע שהוא יכנס ל-יטיק-צ'יק', לא יודעת מה, לקנות הופעה בלהבים, אז יהיה מחיר לתושב ומחיר למי שאין לו תושב, מי שמחזיק בתו תושב-

מירית בן אשר: דרך אגב, ... כבר עושים את זה.

ענבר כהן: איך?

מירית בן אשר: רק בגלל שהם כבר עושים את זה, אז נראה לי, יש הופעות-

ענבר כהן: בכל המקומות, יש-

מירית בן אשר: לא, לא בכל ההופעות הכוונה, אבל יש הופעות ייעודיות, שבעבורן יש הנחה של תושבי העיר.

ענבר כהן: אז אני אומרת-

*** מדברים ביחד.**

זהבה הראל: לא, אבל אז זה כאילו מחייב את כולם לקנות תו תושב.

אלעד ארזי: אז הרעיון הוא-

לורן אבישר-אביטן: אני חושבת שמה שחשוב להבין-

ענבר כהן: לא מכריחים כלום. אני רוצה שתו התושב, על פניו, יינתן בחינם. בסדר? אני רוצה שלנו תהיה את האחריות כמליאה להכניס את זה לתוך הארנונה.

יעל חמאוי: אבל הטבות צריכות להיות-

*** מדברים ביחד.**

לורן אבישר-אביטן: שנייה. חשוב להבין שיש סיבה שיש תו תושב.

*** מדברים ביחד.**

לורן אבישר-אביטן: חשוב להבין שיש סיבה-

*** מדברים ביחד.**

לורן אבישר-אביטן: יעל, רק תני לי שנייה אחת? זה חשוב להבין שיש סיבה שיש בכלל תשלום לדבר הזה, זה לא תשלום שמישהו החליט שרירותית 'יאללה, בא לנו עוד כסף'. זה בשביל האפליקציה, וזה בשביל הצביעה כחול-לבן, וזה בשביל האכיפה, ובשביל שיהיו לנו-

*** מדברים ביחד.**

מירית בן אשר: כן, אבל התהליך מחובר-

*** מדברים ביחד.**

ענבר כהן: כל השירותים האלה הם שרותי-

לורן אבישר-אביטן: בדיוק. בדיוק.

ענבר כהן: כל השירותים האלה הם שירותים ארנונה, בסדר?

לורן אבישר-אביטן: אני מסכימה.

ענבר כהן: אין שם איזה משהו שהתושבים מרוויחים,

ברוריה אליעז: אוקיי-

ענבר כהן: אתה יכול... גם בארנונה.

ברוריה אליעז: אז אני רוצה להבין, ענבר, אני רוצה לשאול את השאלה כמות שהיא, לקבל תשובה. מגיעים היהודים בשנה הבאה, לא השנה הזו. אנחנו מכניסים את זה לארנונה. מה קורה? פונים להפקה של היהודים?

יעל חמאוי: לא, לא.

ענבר כהן: מה פתאום?

יעל חמאוי: אוטומטית זה ייתן לך קוד ותשתמשי.

ענבר כהן: מה פתאום?

אלעד ארזי: לא.

ענבר כהן: אוטומטית, כשאת תכנסי לקנות הופעה כלשהי, יהיו לך 2 מחירים.

יוסי ניסן: בלהבים.

ענבר כהן: את תוכלי לקנות כתושבת להבנים ב-50 שקל, ואם את-

ברוריה אליעז: אבל מי צריך לתת הסכמה לזה?

יוסי ניסן: מי שימכור את הכרטיס.

יעל חמאוי: לא צריך, זה טכנולוגית ברוריה, זה יהיה פתרון טכנולוגי.

מירית בן אשר: זו החברה שמוכרת את הכרטיסים.

יעל חמאוי: זה יהיה פתרון טכנולוגי.

ברוריה אליעז: בכסף שום דבר לא אוטומטי, כסף מישוהו משלם.

ענבר כהן: ברוריה.

*** מדברים ביחד.**

יעל חמאוי: לא, יהיה לזה פתרון טכנולוגי.

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: לא אכפת לי הטכנולוגי.

מירית בן אשר: ברוריה, אני אתן לך דוגמה?

יוסי ניסן: ... נו, המתנ"ס מוכר כרטיסים?

ברוריה אליעז: אני לא שואלת.

יוסי ניסן: המתנ"ס מוכר כרטיסים? אז-

ברוריה אליעז: אני שואלת, מי בולע את ההפסד הזה?

יעל חמאוי: הרשות.

ענבר כהן: איזה הפסד?

ברוריה אליעז: זהו. הרשות?

לורן אבישר-אביטן: למה הפסד?

ענבר כהן: לא, איזה הפסד?

*** מדברים ביחד.**

ענבר כהן: לא. לא נכון. לא נכון.

עופר לוי: מותר גם לתמחר. מותר לתמחר-

*** מדברים ביחד.**

ענבר כהן: אתה מתמחר 2 מחירים שהם שונים. מי שתושב להבים משלם 50 שקלים כניסה לאירוע, מי שאינו תושב להבים משלם 75 שקלים לאירוע. אתה לא צריך שם שום-

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: אוקיי, האירוע עולה 30 אלף שקל. אם קונים לאירוע הזה חלק מהתושבים, רק כרטיסים ב50, במקום ב80, אז יש לנו לתת פחות,

ענבר כהן: ברוריה-

ברוריה אליעז: אז זה הכסף שמישהו בולע אותו.

ענבר כהן: אתה לא צריך לבלוע אותו, אתה צריך לתמחר אותו אחרת.

אלעד ארזי: ברוריה-

ענבר כהן: אתה לא צריך לבלוע אותו.

אלעד ארזי: ברוריה צודקת. היא צודקת, מה לעשות? היא תיארה את זה נכון מאוד.

ענבר כהן: זה לא נכון.

אלעד ארזי: בטח שזה נכון.

עופר לוי: אפשר להסתכל על זה-

*** מדברים ביחד.**

ענבר כהן: בדיוק.

לורן אבישר-אביטן: בדיוק.

אלעד ארזי: בדיוק.

לורן אבישר-אביטן: בדיוק.

אלעד ארזי: אז עדיין זה משחק, את זה גם, אתה לא צריך בשביל זה את תו התושב.

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: אוקיי, בשביל זה אתה לא צריך את תו התושב. אנחנו לא עובדים על אנשים בעיניים, נו, זה לא, אני עוד פעם אומר, אני פתוח להכל-

ברוריה אליעז: לא,

אלעד ארזי: רגע, שנייה.

ברוריה אליעז: הרעיון נהדר.

אלעד ארזי: שנייה,

ברוריה אליעז: רעיון יפה, אבל המועצה צריכה להסכים לו.

אלעד ארזי: לא, ברוריה. אני רוצה רגע להגיד משהו. שנייה. ענבר, תגיד לי אם אני צודק, אם הבנו נכון את מה שאת אומרת. במקום לגבות תו תושב, את אומרת 'חברים, בואו ניקח את הארנונה, נעשה', לא יודע מה, 'חשיבה על הארנונה של שנה הבאה. אם במידת הצורך נעלה את הארנונה בגובה כזה או אחר, וניתן הטבות בתמורה, שקוראים לזה 'תו תושב'?

ברוריה אליעז: לא להעלות.

אלעד ארזי: לא, ככה היא-

ברוריה אליעז: היא לא אמרה להעלות.

לורן אבישר-אביטן: אחרת זה-

* מדברים ביחד.

ברוריה אליעז: אם אחרת, מה? אחרת משחקים ב-, סליחה.

לורן אבישר-אביטן: לא-

ברוריה אליעז: כמו שהילדים אומרים,

לורן אבישר-אביטן: אבל מי-

ברוריה אליעז: קקי, אז מה?

לורן אבישר-אביטן: מי יממן את זה?

אלעד ארזי: לא מהכיס הזה, מהכיס הזה.

ברוריה אליעז: בדיוק, בדיוק.

אלעד ארזי: זה מה שברוריה-

מירית בן אשר: אני לא בעד, אני לא בטוחה שאני בעד.

אלעד ארזי: שנייה, חברים. תנו לי רק לסיים את ההתייחסות שלי.

מירית בן אשר: עכשיו יש לך בחירה.

אלעד ארזי: יותר מזה-

מירית בן אשר: את בוחרת אם לשלם את זה או לא.

אלעד ארזי: אני גם מאוד מסכים עם מה שגם מירית אמרה קודם. כי בסוף, אחד מהיתרונות של תו התושב, יוסי תקן אותי, זה עוד היה בתקופה שלו, הרי, ההחלטה על תו תושב. זה שלא כל מי שרוצה חייב בכלל לעשות תו תושב. אם עכשיו תושב לא מעוניין, הוא אומר 'אני לא משתמש בזה, אני לא מחויב לזה'. אם עכשיו בארנונה את מקבלת החלטה, את מחייבת את כולם.

ענבר כהן: גם אני לא אעשה.

לורן אבישר-אביטן: אז אפשר לחשוב בכל זאת-

*** מדברים ביחד.**

זהבה הראל: התושבים יחשבו שזו דרך עקיפה להעלות את הארנונה.

מירית בן אשר: אני רוצה להגיד משהו.

זהבה הראל: אבל מי שלא רוצה?

מירית בן אשר: שנייה, אני רוצה להגיד משהו.

זהבה הראל: אם מכניסים לארנונה, זה כולם.

מירית בן אשר: אני חושבת, זהבה. כדי שנחייב את זה לכולם, בצורה גורפת, זה צריך להיות עם הרבה-הרבה יותר עומק מבחינת מה שזה נותן.

** מדברים ביחד.*

לורן אבישר-אביטן: את צודקת.

ענבר כהן: לא, יכול להיות.

** מדברים ביחד.*

מירית בן אשר: להעלות רעיונות עוד.

לורן אבישר-אביטן: את צודקת.

ענבר כהן: יכול להיות שצריך לחשוב על זה בצורה יותר טובה.

מירית בן אשר: ואז... עבור כל האוכלוסיות. דרך אגב, יכול להיות שצריך להיות גם מחיר שונה. מחירים שונים.

** מדברים ביחד.*

יעל חמאוי: אפשר ללמוד את זה מיישובים אחרים, יש דבר כזה.

אלעד ארזי: מה שאני כן רוצה לומר-

ברוריה אליעז: כן כדאי ללמוד את זה, לפחות מהשכנים שלנו, באר שבע, מה קורה. ומעוד 2-3 ...

יעל חמאוי: בדיוק, יש דברים כאלה.

ברוריה אליעז: איך הדבר פועל אצלם, ולפחות לדעת על דוגמאות. אחר כך אנחנו גם את הדוגמאות נעלה לדיון פה,

לורן אבישר-אביטן: בסדר.

ברוריה אליעז: ויכולים להרחיב אותם או לבלום אותם, לראות מה נכון לעשות.

*** מדברים ביחד.**

זהבה הראל: אני חייבת להגיד שאני, כתושבת-

אלעד ארזי: אני כן רוצה להגיד עוד משפט אחד, לגבי-

זהבה הראל: לא הבנתי את הרעיון.

אלעד ארזי: לגבי הבקשה של-

זהבה הראל: על איזה צורך זה יושב?

לורן אבישר-אביטן: אז אפשר לעשות אופציות אחרות, דברים אחרים.

זהבה הראל: לא, אבל אני שואלת. כשבאה הצעה, היא צריכה לשבת על איזושהו צורך. למה באה ההצעה הזאת? איפה הקושי עם ה-

ענבר כהן: קודם כל, תו התושב כעיקרון הגיע כמס נוסף על הארנונה, וההסדרה הזאת, שמיסוי שמגיע בכל מיני צורות הייתה נראית לנו לא נכונה. בסדר? צריך לעגן את המיסוי כמשהו שנעשה בפעם אחת, הדרך להכניס מיסוי בצורה שהיא מסודרת בפעם אחת, היא דרך צו הארנונה. בסדר? אתה מסדיר את זה. זה התחיל משם, בסדר? זה הרציונל. שלא כל שני וחמישי יהיו לתושבים כל מיני סוגי מיסוי.

מירית בן אשר: וגם על חשבון, דרך אגב, על אופן המילוי של הטפסים-

ענבר כהן: על אופן המילוי של הטפסים, על הקשיים הבירוקרטיים, לא משנה. כשאתה גורר סביבך מיסוי מחדש ודורש מאנשים להוציא כסף, עולים סביב זה שאלות, ואני חושבת שכל מה שניתן בתוקף תו התושב כרגע הוא גם באמת נכנס תחת הקטגוריה של הארנונה. בסדר? אז לעגן את הכל בצורה מסודרת, ברישום שהוא אחד והוא מוסדר. זה נכון שעצם זה שהוא מוסדר, דרך הארנונה, הוא מחייב את כל התושבים ולא מאפשר בחירה.

זהבה הראל: בדיוק.

ענבר כהן: ולכן אמרנו שתו התושב, יהיו לו 2 מאפיינים שהם משמעותיים, אחד, תחושת השייכות לתוך הקבוצה הקהילתית הזאת שקוראים לה להבים. והיא תגדיר, מתוקף זה, הטבות נוספות שיינתנו לתושבים בלהבים. מה ייכנס בהגדרת ההטבות? בראש שלי היו באמת בעיקר דברים שהם הופעות וכאלה. אבל אני מסכימה עם מה שמירית אומרת, לגמרי, שזה חשוף לאוכלוסייה מאוד-מאוד ספציפית, ותהיה אוכלוסייה גדולה שלא נהנית אולי מה-benefit שיש לתו התושב, וצריך לחשוב על זה בצורה יותר רחבה. גם ככה וגם

נוצר על ידי **SUMIT.**

ככה, בסדר, כאילו, אין בעיה. אני רק אומרת שמה שלי נראה חשוב במהות זה, א', זה שנחשוב על הדברים ביחד. ב', שזה יקרה בתוך המליאה. ג', שתתגבש איזושהי דרך שאנחנו הולכים אותה לא כמשהו אנקדוטלי שפתאום הגיע כהחלטה ורק צריך להצביע עליו. כל הדברים האלה הם מתרחשים, פחות חשוב בעיניי. שיהיה כאן רוב מה תהיה באמת ההחלטה הסופית.

ברוריה אליעז: מי לוקח על עצמו לבדוק את זה עם הרשויות האחדות האחרות?

אלעד ארזי: יש לי עוד רק דבר אחד, אני מסכים-

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: הרעיון שבאמת, שהצענו פה, שענבר הביאה, שאני מאוד מסכים, זה לייצר ועדה. שתהיה-מירית.

שירי בן שחר: מירית בראשה.

אלעד ארזי: מירית בוועדה, מירית הסמכנו אותך. של ועדה שכן תחשוב, עופר, אני גם אשמח שגם אתה תהיה, דרך אגב.

עופר לוי: רעיונות לעשות תו תושב gold ותו תושב פלטינום.

אלעד ארזי: לא, לא בשביל זה, לא בשביל זה.

עופר לוי: בפלטינום אפשר לחנות באדום-לבן.

אלעד ארזי: לא, אני חושב, על נושא הארנונה. על נושא הארנונה, שתהיה ועדה. שלא נגיע ליולי שנה הבאה וזה-

מירית בן אשר: זו אותה ועדה צריכה להיות.

ברוריה אליעז: כן.

אלעד ארזי: מה?

ענבר כהן: שתהיה באותה ועדה.

אלעד ארזי: כן, כן, אותה ועדה, אני מדבר על אותה ועדה.

ענבר כהן: אותה ועדה.

אלעד ארזי: שהיא תציג,

ענבר כהן: אותה ועדה.

אלעד ארזי: שיכנסו 2 מכל סיעה. שתשב ותחשוב, שנבוא ליוני מוכנים איך אנחנו רוצים ביחד-

*** מדברים ביחד.**

עופר לוי: אני אשמח להצטרף גם, אני אשמח להצטרף גם.

אלעד ארזי: אז הנה, אני אמרתי, אני הצעתי לך.

עופר לוי: מעולה.

*** מדברים ביחד.**

החלטה: המליאה דנה בנושא תו התושב, על האפשרות להכניסו כחלק ממס הארנונה בצו הארנונה הבא לשנת 2027, כמו גם על הטבות שניתן לתת לתושבים במסגרת תו זה ועל הקמת ועדה בה ישבו שניים מכל סיעה בכדי לדון על אופי הטבות שניתנו ועל כך שיתאימו למגוון האוכלוסייה בלהבים.

עופר לוי: טוב, חברים, אני סוגר את הישיבה, תודה רבה לכולם והמשך קיץ נעים. שיחזרו חטופינו במהרה, אמן.

ריכוז החלטות:

#	תיאור החלטה	הצבעה
1	המליאה מאשרת את פרוטוקול ישיבה מן המניין 2025-7 פה אחד.	אושר פה אחד
2	המליאה מאשרת את פרוטוקול הישיבה שלא מן המניין – יוני 2025 בנושא אישור צו הארנונה פה אחד.	אושר פה אחד
3	המליאה מאשרת את פרוטוקול הישיבה שלא מן המניין – יולי 2025 לאישור דירקטורים לעידן הנגב פה אחד.	אושר פה אחד
4	המליאה שמעה את דווח ראש המועצה מפיו של ראש המועצה מר אלעד ארזי.	

	המליאה שמעה את הצגת פרויקט האזור התעשייתי של עידן הנגב מפיהם של מר דרור קרבני מנכ"ל החברה לפיתוח בני שמעון ואלון קוברסקי מנהל הפיתוח העסקי.	5
אושר פה אחד	המליאה מאשרת את הגדלת תב"ר 443 תכנון פה אחד. התוספת הינה 150,000 ש"ח במימון קרן לעבודות פיתוח. התקציב המקורי הינו 120,000 ק.ע.פ. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל 270,000 ש"ח.	6
אושר פה אחד	המליאה מאשרת את פתיחת תב"ר 453 לחיזוק אבנים במבנה חטיבה צעירה פה אחד. התב"ר על סך 250,000 ש"ח במימון קרן לעבודות פיתוח. הצבעתה בעד של גבי ברוריה אליעז כפופה להסבר של הגזברית.	7
	המליאה דנה בנושא תו התושב, על האפשרות להכניסו כחלק ממס הארנונה בצו הארנונה הבא לשנת 2027, כמו גם על ההטבות שניתן לתת לתושבים במסגרת תו זה ועל הקמת ועדה בה ישבו שניים מכל סיעה בכדי לדון על אופי ההטבות שינתנו ועל כך שיתאימו למגוון האוכלוסייה בלהבים.	

תום הדין

מנהל/ת הוועדה

ו"ר הוועדה